

பயன்படுத்திய ரஷ்யா பெரும்படையொன்றை மஞ்சுரியாவுக்குள் அனுப்பியது. 1902இல் இங்கிலாந்துடன் உடன்பாடு ஒன்றை மேற்கொண்ட ஜப்பான், ரஷ்யா தனது படைகளை மஞ்சுரியாவிலிருந்து திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளக் கோரியது. ரஷ்யா ஜப்பானைக் குறைத்து மதிப்பிட்டது. இரு நாடுகளுக்கிடையே 1904இல் போர் தொடங்கியது. இந்த ரஷ்ய ஜப்பானியப் போரில் ரஷ்யாவைத் தோற்கடித்த ஜப்பான், அமெரிக்கா மேற்கொண்ட சமரச முயற்சியின் விளைவாக ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு ஆர்தர் துறைமுகத்தை மீண்டும் பெற்றது. இப்போருக்குப் பின் ஜப்பான் வல்லரசுகளின் கூட்டணியில் நுழைந்தது.

ஜப்பானின் முரட்டு அரசு தந்திரமும் விவேகமும்

1905க்குப் பின்வந்த ஆண்டுகளில் கொரியாவின் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளை ஜப்பான் கட்டுப்படுத்தியது. ஜப்பானியத் தூதரக உயர் அதிகாரி கொல்லப்பட்டதைக் காரணமாகக் கொண்டு 1910இல் கொரியாவை ஜப்பான் இணைத்துக்கொண்டது. 1912இல் மஞ்சு அரசவம்சம் வீழ்ச்சியுற்றதைத் தொடர்ந்து சீனாவில் நிலவிய குழப்பம் மறுபடியும் விரிவாக்கத்திற்கான வாய்ப்பை ஜப்பானுக்கு அளித்தது. சீனாவில் ஷாண்டுங் பகுதியின் மீது ஜெர்மனி கொண்டிருக்கும் உரிமைகள் தனக்கு மாற்றி வழங்கப்படவேண்டும், என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தது. இவ்வலிய அரசியல் விவேகம் ஜப்பான் சீனாவோடும் ஐரோப்பிய நாடுகளோடும் பகையை மூட்டிவிட்டது. ஆனால் ஜப்பானை எதிர்க்கும் நிலையில் யாரும் இல்லை.

காலனிகள் அமைக்கப்படுதலும், அதன் விளைவுகளும்

1876இல் ஆப்பிரிக்காவின் பத்து சதவீதப் பகுதிகள் மட்டுமே ஐரோப்பாவின் ஆட்சியின் கீழிருந்தன. 1900இல் ஒட்டுமொத்த ஆப்பிரிக்காவும் காலனியாக ஆக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம் ஆகிய நாடுகள் கண்டத்தை தங்களுக்குள்ளே பகிர்ந்துகொண்டன. ஒரு சில இடங்கள் ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் விட்டுத்தரப்பட்டன. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, ஜெர்மனி ஆகியன சீனாவில் தங்களுக்கென 'செல்வாக்கு மண்டலங்களை' (Spheres of Influence) நிறுவின. ஜப்பான் கொரியாவையும் தைவானையும் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டது. இந்தோ-சீனாவை பிரான்ஸ் கைப்பற்றிக் கொண்டது. ஸ்பெயினிடமிருந்து பிலிப்பைன்ஸை அமெரிக்கா பெற்றுக்கொண்டது. இங்கிலாந்தும் ரஷ்யாவும் ஈரானைப் பிரித்துக்கொள்ளச் சம்மதித்தன.

ஆப்பிரிக்காவில் காலனிகளை நிறுவ ஐரோப்பியர் மேற்கொண்ட தொடக்ககால முயற்சிகள் ரத்தக் களரியான போர்களில் முடிந்தன. அல்ஜீரியாவையும் செனகலையும் கைப்பற்ற பிரான்ஸ் ஒரு நெடிய, கடுமையான போரைச் செய்யவேண்டியதாயிற்று. இங்கிலாந்து 1879இல் ஜூலுக்களாலும் 1884இல் சூடான் படைகளாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இத்தாலியப்படை 1896ஆம் ஆண்டு அடோவா போர்க்களத்தில் எத்தியோப்பியப் படைகளிடம் பெருத்த சேதத்துடன் கூடிய தோல்வியைச் சந்தித்து இருந்தபோதிலும் ஐரோப்பியப் படைகளே இறுதியில் வெற்றி பெற்றன.

1.3 முதல் உலகப்போருக்கான காரணங்களும் போக்கும் விளைவுகளும்

(அ) காரணங்கள்

ஐரோப்பிய நாடுகளின் அணி சேர்க்கைகளும் எதிர் அணி சேர்க்கைகளும்

1900இல் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளில் ஐந்து அரசுகள், இரண்டு ஆயுதமேந்திய முகாம்களாகப் பிரிந்தன. ஒரு முகாம் மையநாடுகளான ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, இத்தாலி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பிஸ்மார்க்கின் வழிகாட்டுதலில் அவை 1882இல் மூவர் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டன. இதன்படி ஜெர்மனியும் ஆஸ்திரியாவும் பரஸ்பரம் உதவிகள் செய்துகொள்ளும். மற்றொரு முகாமில் பிரான்சும் ரஷ்யாவும் அங்கம் வகித்தன. 1894இல் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி இவ்விரு நாடுகளில் ஏதாவதொன்று ஜெர்மனியால் தாக்கப்படும்பட்சத்தில் பரஸ்பரம் துணைநிற்கும் என உறுதிசெய்யப்பட்டது. இப்படியாக இங்கிலாந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. தன்னுடைய தனித்திருத்தலிலிருந்து வெளிவரும் பொருட்டு இங்கிலாந்து இருமுறை ஜெர்மனியை அணுகித் தோல்வி கண்டது. ரஷ்யாவின் மீதான ஜப்பானின் பகைமை அதிகமானபோது பிரான்ஸ் ரஷ்யாவின் நட்புநாடாக இருந்ததால் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் இணைய விரும்பியது (1902). ஆங்கிலோ-ஜப்பான் உடன்படிக்கை பிரான்சை இங்கிலாந்தோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளத் தூண்டியது. அதன் மூலம் மொராக்கோ, எகிப்து ஆகிய காலனிகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்பியது. இதன் விளைவாக 1904இல் இருநாடுகளிடையே நட்புறவு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மொராக்கோவில் பிரான்ஸ் சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில் எகிப்தை இங்கிலாந்து கைப்பற்றியதை அங்கீகரிக்க பிரான்ஸ் உடன்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பாரீசீகம்,

ஆப்கானிஸ்தான், திபெத் தொடர்பாக ரஷ்யாவுடன் இங்கிலாந்து ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டது. இவ்வாறு இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய மூவரைக் கொண்ட மூவர் கூட்டு உருவாக்கப்பட்டது.

வன்முறை சார்ந்த தேசியம்

தேசப்பற்றின் வளர்ச்சியோடு "எனது நாடு சரியோ தவறோ நான் அதை ஆதரிப்பேன்" என்ற மனப்பாங்கும் வளர்ந்தது. ஒரு நாட்டின் மீதான பற்று மற்றொரு நாட்டை வெறுக்கும் தேவையை ஏற்படுத்தியது. இங்கிலாந்தின் ஆரவாரமான நாட்டுப்பற்று (jingoism), பிரான்சின் அதி தீவிரப்பற்று (chauvinism), ஜெர்மனியின் வெறிகொண்ட நாட்டுப்பற்று (kultur) ஆகிய அனைத்தும் தீவிர தேசியமாக போர்வெடிப்பதற்கு தீர்மானமாக பங்காற்றியது.

ஜெர்மன் பேரரசின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பாங்கு

ஜெர்மன் பேரரசரான இரண்டாம் கெய்சர் வில்லியம் ஜெர்மனியே உலகத்தின் தலைவன் எனப் பிரகடனம் செய்தார். ஜெர்மனியின் கப்பற்படை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. 1805இல் டிரபால்கர் போரில் நெப்போலியனின் தோல்வியைத்தொடர்ந்துகடல் இங்கிலாந்தின் தனியுரிமை எனக்கருதப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையில் ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு இயல்பு கொண்ட அரசியல் விவேகத்தையும், விரைவாகக் கட்டப்படும் அதன் கப்பற்படை தளங்களையும் கண்ணுற்ற இங்கிலாந்து, ஜெர்மன் கப்பற்படை தனக்கு எதிரானதே என முடிவு செய்தது. ஆகவே இங்கிலாந்தும் கப்பற்படை விரிவாக்கப் போட்டியில் இறங்கவே இரு நாடுகளுக்கும்மிடையிலான பதற்றம் மேலும் அதிகரித்தது.

கெய்சர் வில்லியம் II

பிரான்ஸ் ஜெர்மனியோடு கொண்ட பகை

பிரான்சும் ஜெர்மனியும் பழைய பகைவர்களாவர். 1871இல் ஜெர்மனியால் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிரான்ஸ் அல்சேஸ், லொரைன் பகுதிகளை ஜெர்மனியிடம் இழக்க நேரிட்டது குறித்த கசப்பான நினைவுகளை பிரெஞ்சு மக்கள் ஜெர்மனியின் மீது கொண்டிருந்தனர். மொராக்கோ விவகாரத்தில் ஜெர்மனியின் தலையீடு இக்கசப்புணர்வை மேலும் அதிகரித்தது. மொராக்கோவில் பிரான்சின் நலன்கள் சார்ந்து, இங்கிலாந்து பிரான்சோடு மேற்கொண்ட ஒப்பந்தத்தை ஜெர்மனி எதிர்த்தது. எனவே ஜெர்மன் பேரரசர் இரண்டாம் கெய்சர் வில்லியம் மொராக்கோ

சுல்தானின் சுதந்திரத்தை அங்கீகரித்ததோடு மொராக்கோவின் எதிர்காலம் குறித்து முடிவு செய்யப் பன்னாட்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டும்படி கோரினார்.

பால்கன் பகுதியில் ஏகாதிபத்திய அரசியல் அதிகாரத்திற்கான வாய்ப்பு

1908இல் துருக்கியில் ஒரு வலுவான, நவீனஅரசை உருவாக்கும் முயற்சியாக இளம்துருக்கியர் புரட்சி நடைபெற்றது. இது ஆஸ்திரியாவுக்கும் ரஷ்யாவிற்கும் பால்கன் பகுதிகளில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மீண்டும் தொடங்கும் வாய்ப்பினை வழங்கியது. இது தொடர்பாக ஆஸ்திரியாவும் ரஷ்யாவும் சந்தித்துப் பேசின. அதன்படி பாஸ்னியா, ஹெர்சுகோவினா ஆகிய இரண்டையும் ஆஸ்திரியா இணைத்துக்கொள்வதென்றும், ரஷ்யா தனது போர்க்கப்பல்களைச் சுதந்திரமாக டார்டனெல்ஸ், போஸ்பொரஸ் துறைமுகங்கள் வழியாக மத்தியதரைக்கடல் பகுதிக்குள் கொண்டு செல்லலாமென்றும் ஒப்பந்தமாயிற்று. இதனைத்தொடர்ந்து பாஸ்னியாவையும் ஹெர்சுகோவினாவையும் தான் இணைத்துக் கொண்டதாக ஆஸ்திரியா அறிவித்தது. ஆஸ்திரியாவின் இவ்வறிவிப்பு செர்பியாவில் தீவிரமான எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. இதன் தொடர்பில் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியாவிற்கு உறுதியான ஆதரவை நல்கியது. மேலும் ஆஸ்திரியா செர்பியாவின் மீது படையெடுக்கும்போது அதன் விளைவாக செர்பியாவிற்கு ரஷ்யா உதவுமானால் ஆஸ்திரியாவிற்கு ஆதரவாக நான் களமிறங்குவேன் என அறிவிக்கும் அளவிற்கு ஜெர்மனி சென்றது. ஆஸ்திரியாவிற்கும் செர்பியாவிற்குமான இப்பகை 1914இல் போர் வெடிக்கக் காரணமாயிற்று.

பால்கன் போர்கள்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல்பாதியில் தென்மேற்கு ஐரோப்பாவில் துருக்கி வலிமை வாய்ந்த நாடாகத் திகழ்ந்தது. அதன் பேரரசு பால்கனிலும், ஹங்கேரியின் குறுக்காகப் போலந்து வரையிலும் பரவியிருந்தது. துருக்கியப் பேரரசு பால்கன் பகுதிகளில் பல துருக்கியர் அல்லாத மக்களையும் கொண்டிருந்தது. பால்கன் பகுதியைச் சேர்ந்த துருக்கியரும் துருக்கியர் அல்லாத பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் பயங்கரமான படுகொலைகளிலும் அட்டூழியங்களிலும் ஈடுபட்டனர். ஆர்மீனிய இனப்படுகொலைகள் இதற்கு ஒரு பயங்கரமான எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் துருக்கியப் பேரரசின் உறுதியற்ற அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலைச் சாதகமாகக் கொண்ட

இப்போரில் சிறிதளவே பங்கேற்றன. பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் தங்கள் நாடு நடுநிலைவாக்க வேண்டுகோளை விரும்பியதால் அமெரிக்கா முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நேசநாடுகளுக்குத் தார்மிக ஆதரவை நல்கியதோடு இங்கிலாந்திற்கும் பிரான்சுக்கும் பெருமளவில் பொருளுதவி வழங்கியது.

சாரின் தோல்வியுற்ற அமைதி முயற்சிகள்

ரஷ்யப் பேரரசர் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் நாடுகளனைத்தும் கூடிப்பேசி உலக அமைதிக்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுகோளை ஆலோசனை வழங்கினார். அவருடைய அழைப்பிற்கிணங்க 1899, 1907 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஹாலந்து நாட்டின் தி ஹேக் நகரில் இரண்டு அமைதி மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. ஆனால் எந்த விளைவும் ஏற்படவில்லை.

மேற்கு அல்லது பிரெஞ்சு முனைப் போர்

பெல்ஜியம் மக்களின் எதிர்ப்பை ஜெர்மனி தகர்த்தெறிந்தது. நேசநாடுகளின் அணியில் போர் செய்யவேண்டிய சூமை பிரெஞ்சுப்படைகளின் தோள்களின்மேல் விழுந்தது. ஒரு மாதத்திற்குள் ஏறத்தாழ பாரீஸ்நகர் வீழ்ந்துவிடும் நிலை ஏற்பட்டது.

டானென்பர்க், மார்ன் போர்கள்

இதேசமயத்தில் ரஷ்யப் படைகள் கிழக்குப் பிரஷ்யாவின் மீது படையெடுத்தன. டானென்பர்க் போரில் ஜெர்மனியிடம் ரஷ்யா பேரிழப்புகளைச் சந்தித்தது. இருந்தபோதிலும் மார்ன்போரில் (1914

பதுங்குக் குழிப்போர்

போர்வீரர்களால் தோண்டப்படும் பதுங்குக் குழிகள் எதிரிகளின் சுருதலில் இருந்து தங்களைக் காத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பாக நிற்க உதவின. பிரதானப் பதுங்குக் குழிகள் ஒன்றோடொன்றும் பின்புறமுள்ள குழிகளோடும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் வழியாக உணவு, ஆயுதங்கள், கடிதங்கள், ஆணைகள் ஆகியவை வந்துசேரும். புதிய வீரர்களும் வந்து சேர்வர்.

செப்டம்பர் தொடக்கத்தில்) பிரெஞ்சுப்படைகள் ஜெர்மானியரை வெற்றிபெற்றன. இப்படியாகப் பாரீஸ் காப்பாற்றப்பட்டது. மார்ன் போரானது பதுங்குக் குழிப்போரின் தொடக்கமாகும்.

டானென்பர்க் போர்

வெர்டன் போர்

1916ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரிக்கும் ஜூலைக்குமிடையே ஜெர்மானியர் பிரான்சின் முக்கியக் கோட்டையான வெர்டனைத் தாக்கினர். ஐந்துமாத காலம் நடைபெற்ற வெர்டன் போரில் இரண்டு மில்லியன் வீரர்கள் பங்கெடுத்தனர். அவர்களில் சரிபாதிவீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஜெர்மானியருக்கு எதிரான இங்கிலாந்தின் தாக்குதல் சோம்மி நதிக்கரை அருகே நடைபெற்றது. நான்குமாத காலம் நடைபெற்ற போரின் முதல்நாளில் இங்கிலாந்து 20,000 வீரர்களை இழந்தது. இருந்தபோதிலும் வெர்டன்போர் முதல் உலகப்போரில் நேசநாடுகளே வெற்றி பெறும் என்பதைத் தீர்மானித்தது.

கிழக்குமுனை அல்லது ரஷ்யமுனைப்போர்

கிழக்கு முனையில் ரஷ்யப் படைகள் ஆஸ்திரியப் படைகளை மீண்டும் மீண்டும் தோற்கடித்தன. அதே சமயம் ரஷ்யப் படைகள் ஜெர்மன் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ரஷ்ய இராணுவம் மோசமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டிருந்ததாலும் போதுமான போர்த்தளவாட முன்னேற்பாடுகள் இல்லாமலிருந்ததாலும் பெருமளவு இழப்பைச் சந்தித்தது. 1917இல் சார் மன்னருடைய ஆட்சி மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் மூலமாகத் தூக்கி வீசப்பட்டது. ரஷ்யாவிற்கு அமைதி தேவைப்பட்டதால் ஜெர்மனியோடு 1918 மார்ச் 3ஆம் நாள் பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுப் போரிலிருந்து விலகியது.

சிறிய போர் அரங்குகள்

மத்திய கிழக்கு

மைய நாடுகளுடன் சேர்ந்து துருக்கி போரிட்டது. தொடக்கத்தில் வெற்றிகளைப் பெற்றாலும், நேசநாடுகள் பின்னடைவுகளைச்

(குறிப்பாக மெசபடோமியா, காலிபோலி ஆகிய இடங்களில்) சந்தித்தாலும் இறுதியில் துருக்கி தோற்கடிக்கப்பட்டது. துருக்கியர் சூயஸ் கால்வாயைத் தாக்க முயன்றனர். ஆனால் அது முறியடிக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்டனர். இங்கிலாந்து முதலில் ஈராக்கிலும் பின்னர் பாலஸ்தீனத்திலும் சிரியாவிலும் துருக்கியப் படைகளுடன் போரிட்டது.

துரக்கிழக்கு

சீனா நேசநாடுகள் அணியில் சேர்ந்திருந்தது. ஷாண்டங் மாகாணத்தில் சீனாவிற்கு ஜெர்மனி வழங்கிய கியாச்சவ் பகுதியை ஜப்பான் கைப்பற்றிக்கொண்டது. தூரக் கிழக்குப் பகுதியில் வேறு போர்களில்லை. இச்சூழலைத் தனக்குப் பயனுள்ளதாக மாற்றிய ஜப்பான் சீனாவைக் கட்டாயப்படுத்தியும் அச்சுறுத்தியும் அதிகப் பயனளிக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் பெற்றுக்கொண்டது.

பால்கன் பகுதி

ஆஸ்திரியா-ஜெர்மானியப் படைகள் பல்கேரியாவின் ஒருங்கிணைப்போடு செர்பியாவை முற்றிலுமாக நசுக்கின. செர்பியா ஜெர்மனியின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது. போரின் போக்கைக் கண்காணித்த ருமேனியா 1916 ஆகஸ்டில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆனால் ருமேனியாவும் ஆஸ்திரியா-ஜெர்மன் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டது.

ஆப்பிரிக்காவில் ஜெர்மன் காலனிகளின் நிலை

கிழக்கு மற்றும் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த ஜெர்மன் காலனிகளும் நேசநாடுகளால் தாக்கப்பட்டன. இக்காலனிகளனைத்தும் ஜெர்மனியிலிருந்து தொலைதூரத்தில் இருந்ததாலும் அவற்றால் உடனடியாக எவ்வித உதவியையும் பெறமுடியாமல் போனதாலும் நேசநாடுகளிடம் சரணடையும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஆஸ்திரியத் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாத இத்தாலி

இத்தாலி 1916 மே திங்களில் நேசநாடுகள் அணியில் இணைந்தது. ஆஸ்திரியாவை எதிர்த்துப் போரிட்ட இத்தாலியர் தொடர்ந்து தங்கள் எதிர்ப்பை நீட்டித்தனர். ஆனால் ஆஸ்திரியாவிற்கு உதவியாக ஜெர்மானியர்களமிறங்கியபோது இத்தாலி நிலைகுலைந்தது.

மையநாடுகள் வெற்றி பெற்ற இடங்கள்

மையநாடுகள் வெற்றிகரமாக பெல்ஜியத்தையும் பிரான்சின் வடகிழக்குப் பகுதியையும், போலந்து, செர்பியா, ருமேனியா ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றின. போரின் மையமானது மேற்கு முனையிலும்

கடல்களிலும் நிலை கொண்டிருந்தது. கடல்களில் நேசநாடுகளே ஒப்புவர்வற்ற இடத்தை வகித்தன. கடல் பயணப்பாதைகளை நேசநாடுகள் கட்டுப்படுத்தியதால் மைய நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டிய உணவு, ஏனைய பொருள்கள் ஆகியவற்றை அவர்களால் தடுத்துநிறுத்த முடிந்தது. இதனால் ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் பெண்களும் குழந்தைகளும் பட்டினியாலும் வறுமையினாலும் துயருற்றனர். ஜெர்மனி இங்கிலாந்தின்மீது வான்வழித் தாக்குதலை மேற்கொண்டது. லண்டன் மீதும், தொழிற்சாலைகள் அமைந்திருந்த பகுதிகளின்மீதும் குண்டுகள் வீசப்பட்டன. பின்னர் பொதுமக்களை இலக்காகக் கொண்டு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. ஜெர்மனி விஷவாயுவை அறிமுகம் செய்தது. பின்னர் இரு தரப்பினருமே அவ்வாயுத்தைப் பயன்படுத்தலாயினர்.

கடற்போர்களும் போரில் அமெரிக்கா பங்கேற்றலும்

1916இல் வடகடலில் கடற்போர் (ஜூன்லேண்டு போர்) நடைபெற்றது. இங்கிலாந்து இப்போரில் வெற்றிபெற்றது. இதன் பின்னர் ஜெர்மானியர் தங்களின் நீர்மூழ்கிப்போரைத் தொடங்கினர். அவை நேசநாடுகளின் கப்பல்களுக்கு இடையூறு செய்தன. புகழ்பெற்ற எம்டன் கப்பல் சென்னைமீது குண்டுகளை வீசியது. தங்கள் கப்பல்களின் போக்குவரத்தை இடைமறித்துத் தடை செய்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்நடவடிக்கையாக 1917 ஜனவரி திங்களில் நடுநிலை நாடுகளின் கப்பல்களையும் மூழ்கடிக்கப்போவதாக ஜெர்மனி அறிவித்தது. லூசிடானியா என்னும் அமெரிக்கக்கப்பல் ஜெர்மனியால் தாக்கப்பட்டு மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகப் அதில் பயணித்த பல அமெரிக்கர்கள் உயிரிழந்தனர். அதனால் அமெரிக்காவில் பெருங்கோபமும் சீற்றமும் ஏற்பட்டது. குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோ வில்சன் ஜெர்மனிக்கு எதிராக 1917 ஏப்ரல் திங்களில் போர்ப்பிரகடனம் செய்தார். மாபெரும் பொருளாதார பலத்தோடு அமெரிக்கா போரில் இறங்கியது. அது

லூசிடானியா கப்பல் மூழ்குதல்

நேசநாடுகளின் வெற்றியை முன்னரே எழுதப்பட்ட முடிவுரையாக்கிற்று.

(இ) போர்நிறுத்தமும் வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும்

சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும் எதிர்த்து நிற்க இயலாத நிலையில் ஜெர்மனி இறுதியில் 1918 நவம்பரில் சரணடைந்தது. போர் நிறுத்தம் நவம்பர் 11 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. ஜெர்மானிய அரசர் கெய்சர் இரண்டாம் வில்லியம் பதவி விலகியதைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடியின் காரணமாக ஜெர்மனி கடுமையான நிபந்தனைகளை ஒத்துக்கொள்ளும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு, போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர் 1919 ஜனவரி திங்களில் தொடங்கியது. உட்ரோ வில்சன் (அமெரிக்க அதிபர்), லாயிட் ஜார்ஜ் (இங்கிலாந்துப் பிரதமர்), கிளமென்சோ (பிரான்சின் பிரதமர்) ஆகிய மூவரும் கலந்தாய்வில் முக்கியப் பங்குவகித்தனர்.

செய்தித்தாள் அறிக்கை

பாரிஸ் அமைதி மாநாடு

மற்றுமொரு போரைச் சந்திக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தில் ஜெர்மனிய அரசு உடன்படிக்கையை ஒத்துக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. 1919 ஜூன் 28ஆம் நாள் அமைதி உடன்படிக்கை வெர்செய்ல்ஸ் கண்ணாடி மாளிகையில் கையெழுத்திடப்பட்டது.

உடன்படிக்கையின் சரத்துக்கள்

1. போரைத் தொடங்கிய குற்றத்தைச் செய்தது ஜெர்மனி என்பதால் போர் இழப்புகளுக்கு ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்கவேண்டும். எனவும் மைய நாடுகள் அனைத்தும் போர் இழப்பீட்டுத்தொகையை வழங்கவும் வலியுறுத்தப்பட்டன.

2. ஜெர்மன் படை 1,00,000 வீரர்களை மட்டுமே கொண்டதாக அளவில் சுருக்கப்பட்டது. சிறிய கப்பற்படையொன்றை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது.
3. ஆஸ்திரியா, ஜெர்மனி ஆகிய இரண்டின் ஒருங்கிணைப்பு தடைசெய்யப்பட்டது.
4. ஜெர்மனியின் அனைத்துக் காலனிகளும் பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பாதுகாப்பு நாடுகளாக ஆக்கப்பட்டன.
5. ரஷ்யாவுடன் செய்துகொள்ளப்பட்ட பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கையையும் பஸ்கேரியாவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட புகாரெஸ்ட் உடன்படிக்கையையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள ஜெர்மனி வற்புறுத்தப்பட்டது.
6. அல்சேஸ்-லொரைன் பகுதிகள் பிரான்சுக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டன.
7. முன்னர் ரஷ்யாவின் பகுதிகளாக இருந்த பின்லாந்து, எஸ்தோனியா, லாட்வியா, லிதுவேனியா ஆகியன சுதந்திரநாடுகளாகச் செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டது.
8. வடக்கு வுலெஸ்விக் டென்மார்க்கிற்கும் சிறிய மாவட்டங்கள் பெல்ஜியத்திற்கும் வழங்கப்பட்டன.
9. போலந்து மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டது.
10. நேசநாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பின்கீழ் ரைன்லாந்து இருக்கும் என்றும், ரைன்நதியின் கிழக்குக்கரைப் பகுதி படை நீக்கம் செய்யப்பட்டப் பகுதியாக்கப்படும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் உட்ரோ வில்சன் தனதுபதினான்கு அம்சத்திட்டத்தை நேசநாடுகள் பின்பற்றுவதற்காக முன்வைத்தார். அவற்றில் மிகமுக்கியமானதாக அவர் கோட்டுக்காட்டியது "மிகப்பெரும் நாடுகள் சிறிய நாடுகள் எனும் பேதமில்லாமல் அனைத்து நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கும் அந்நாடுகளின் நிலப்பரப்பின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எல்லைகளின் உறுதிப்பாட்டிற்கும் பரஸ்பரம் உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய நாடுகளைக் கொண்ட பொதுஅமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்" என்பதாகும்.

நேசநாடுகள் ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா, துருக்கி ஆகிய நாடுகளுடன் தனித்தனியாக உடன்படிக்கைகளில் கையெழுத்திட்டன. துருக்கியோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட செவ்ரஸ் உடன்படிக்கையைச் சுல்தான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அது முஸ்தபா கமால் பாட்சாவும் அவரைப் பின்பற்றுவோரும் எதிர்த்ததால் தோற்றுப்போனது.

முதல் உலகப்போரின் விளைவுகள்

முதல் உலகப்போர், ஐரோப்பிய சமூக மற்றும் அரசியல் ஆகியவற்றின் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கட்டாய இராணுவசேவை மூலமாகவும், வான்வழித்தாக்குதல்கள் மூலமாகவும் கடந்தகாலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான மக்களைப் போரில் பங்கேற்கச் செய்து அதிகமான பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்தியது. நான்கு ஆண்டுகளில் 8 மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். அதைப் போன்று இரண்டு மடங்கு மக்கள் காயமடைந்தனர். பலர் வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட இயலாதவர்கள் ஆயினர். இதனைத் தொடர்ந்து 1918இல் இன்ஃப்ளூயன்ஸா (influenza) நோயில் பல மில்லியன் மக்கள் மாண்டனர். இதன்விளைவாக அனைத்து நாடுகளிலும் ஆண் பெண் எண்ணிக்கையில் சமநிலை குலைந்து ஆண்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. போர்வீரர்கள் பொதுமக்களைக் காட்டிலும் உயரிய நிலையில் வைக்கப்பட்டனர்.

முதல் உலகப் போரும் அதன் பின்விளைவுகளும் வரலாற்றில் அனைத்தையும் புரட்டிப்போட்ட காலமாக அமைந்தது. அவையனைத்திலும் கருத்தைக் கவர்வதாக அமைந்தது U.S.S.R அல்லது ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசுகள் என்றழைக்கப்பட்ட சோவியத் ரஷ்யாவின் எழுச்சியும் அதன் ஒருங்கிணைப்புமாகும். கடன்பட்ட ஒரு நாடாகப் போரில் நுழைந்த அமெரிக்கா போருக்குப் பின்னர் உலகத்திற்கே கடன் கொடுக்கும் நாடாக மேலெழுந்தது.

இக்காலகட்டத்தின் மற்றொரு முதன்மையான நிகழ்வு காலனிநாடுகளின் முழுமையான விழிப்புணர்வும், விடுதலை பெறுவதற்காக அவை மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளுமாகும்.

துருக்கி மீண்டும் ஒரு நாடாக மறுபிறவி எடுப்பதற்கு முஸ்தபா கமால் பாட்சா முக்கிய பங்கு வகித்தார். கமால் பாட்சா அந்நாட்டிற்கு விடுதலையை மட்டும் பெற்றுத்தரவில்லை. அவர் துருக்கியை நவீனமயமாக்கி அதை எதிர்மறையான அங்கீகாரத்திலிருந்தும் மாற்றியமைத்தார்.

இந்தியாவின் மீதான தாக்கம்

முதல் உலகப்போர் இந்தியாவின்மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, மேற்கு ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் போர்ப்பணி செய்வதற்காக ஆங்கிலேயர் இந்தியர்களைக் கொண்ட பெரும்படையைத் திரட்டினர். போர் முடிந்த பின்னர் இவ்வீரர்கள் புதிய சிந்தனைகளோடு தாயகம் திரும்பினர்.

அச்சிந்தனைகள் இந்திய சமூகத்தின்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. போர் செலவுக்காக இந்தியா 230 மில்லியன் பவுண்டுகளை ரொக்கமாகவும், 125 மில்லியன் பவுண்டுகளைக்கடனாகவும் வழங்கியது. மேலும் 250 மில்லியன் பவுண்டுகள் மதிப்புள்ள போர்முனைக்குத் தேவையான பொருள்களையும் இந்தியா அனுப்பிவைத்தது. இதன் விளைவாக இந்தியாவில் பெருமளவிலான பொருளாதார இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. உணவுதானியப் பற்றாக்குறையால் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு ஏழைமக்கள் கடைகளைக் கொள்ளையடித்தனர். போர் முடிவடையுந் தருவாயில் உலகம் முழுதும் பரவிய விஷக்காய்ச்சலால் இந்தியாவும் பெருந்துயருக்குள்ளானது.

போர்நிலைமைகள் இந்திய அரசியலில் தன்னாட்சி இயக்கம் உதயமாக வழிகோலியது. பிளவுபட்டிருந்த காங்கிரஸ் இயக்கம் போரின்போது மீண்டும் இணைந்தது.

இங்கிலாந்து இந்தியாவின் விசுவாசத்தைப் பாராட்டிப் பரிசளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தியர்களும் இந்தியாவும் இப்போரில் செயலூக்கத்துடன் பங்கேற்றனர். ஆனால் ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. இவ்வாறு முதல் உலகப்போர் இந்தியச் சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகியவற்றின்மேல் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது.

1.4 ரஷ்யப்புரட்சியும் அதன் தாக்கமும்

அறிமுகம்

முதல் உலகப்போரின் மாபெரும் விளைவு உலக வரலாற்றில் தனித்தன்மை கொண்ட ரஷ்யப் புரட்சியாகும். முதல் உலகப் போரின் காரணமாக

ஏற்பட்ட பேரிழப்புகளும் பெருந்துயரங்களும் ரஷ்யாவில் நிலவிய மோசமான சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிலைகளை அவற்றின் உச்சத்திற்கு இட்டுச்சென்றன. 1917இல் மார்ச் திங்களில் ஒன்று, நவம்பரில் மற்றொன்று என இரண்டு புரட்சிகள் நடைபெற்றன. சார் மன்னர் பதவிவிலகியதைத் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பூர்ஷ்வாக்கள் போரைத் தொடர விரும்பினர். ஆனால் மக்கள் அதற்கு எதிராக இருந்தனர். எனவே அவர்களின் தலைவர் லெனின் வழிகாட்டுதலின்படி இரண்டாவது மாபெரும் புரட்சி மேற்கொண்டனர். ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய லெனின் ரஷ்யாவில் கம்யூனிச அரசை நிறுவினார்.

புரட்சிக்கான காரணங்கள் சமூகக்காரணம்

ரஷ்யாவில் மகா பீட்டரும், இரண்டாம் கேதரின்னும் சமூக நிலைமையை மாற்றாமல் ஐரோப்பிய மயமாக்கலை மேற்கொண்டனர். ரஷ்ய விவசாயிகள் நிலக்கிழார்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பண்ணை அடிமைகளாகக் கட்டுண்டு கிடந்தனர். கிரிமியப்போரில் ரஷ்யா தோல்வியடைந்த பின்னர் சில சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. 1861இல் சார் இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டர் பண்ணை அடிமை முறையை ஒழித்து அவர்களை மீட்டார். ஆனால் அவர்கள் வாழ்வதற்குப் போதுமான நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இந்த விவசாயிகளே புரட்சியின் வெடிமருந்துக் கிடங்காயினர். நாடு தொழில்மயம் ஆனதின் விளைவாகத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியிருந்தது. அவர்கள் மிகக் குறைவான ஊதியம் பெற்றதால் மனக்குறையுடன் இருந்தனர்.

புரட்சிவாதிகளின் பங்கு

இதே சமயத்தில் அறிவுஜீவிகளிடையே புரட்சிகரக் கருத்துக்கள் பரவியதும் அவர்களை சார் மன்னர் ஒருக்கியதும், சமதர்மக் கொள்கையின்பால் பற்றுக் கொண்ட மாணவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விவசாயிகளிடையே பரப்புவதைச் செய்ய வைத்தது. விரைவில் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் புதிய கருத்துக்கள் வடிவம் கொண்டன. மேலும் சோசலிச ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியும் உருவானது.

சார் மன்னரின் எதேச்சதிகாரம்

ரோமனோவ் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் அரசு நிர்வாகத்தில் குறைவான அனுபவமே கொண்டிருந்தார். அவருடைய மனைவி சாரினா அலெக்ஸாண்டிரா ஆதிக்க மனோபாவம் கொண்ட

ஆளுமையாக இருந்ததால் சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் அவ்வம்மையாரின் நிக்கோலஸ் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தார். காலனிகளைக் கைப்பற்றும் போட்டியில் விடுபட்டு போய்விடக்கூடாது என்பதற்காக மஞ்சூரியாவில் ரஷ்யாவின் விரிவாக்கத்தை ஊக்குவித்தார். இது 1904இல் ஜப்பானோடு போரிடத் தூண்டியது. இந்தப் போரில் ரஷ்யா அடைந்த தோல்வி வேலை நிறுத்தங்களுக்கும், கலகங்களுக்கும்

இட்டுச்சென்றது. சார் எதிர்ப்பு மேலும் வளர்ந்தது. 1905 ஜனவரி 22ஆம் நாளன்று கபான் எனும் பாதிரியார் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் பங்கேற்ற பேரணியைப் புனிதபீட்டர்ஸ்பர்க் நகரிலுள்ள அரசரின் குளிக்கால அரண்மனையை நோக்கி நடத்திச்சென்றார். மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேசியச் சட்டமன்றம், வேளாண், தொழில் துறைகளில் சீர்திருத்தங்கள் என்பவையே அவர்களின் கோரிக்கைகளாய் இருந்தன. ஆனால் காவல்துறையும், இராணுவமும் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியது. நூற்றுக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். பல்லாயிரக்கணக்கானோர் காயமடைந்தனர். 'குருதிஞாயிறு' என்றழைக்கப்பட்ட இந்நாளில் நடந்த நிகழ்வுகள் வேலை நிறுத்தம், கலகம், வன்முறை ஆகியவற்றிற்கு இட்டுச்சென்றது. சார் நிக்கோலஸ் ஒரு அரசியல் அமைப்பை வழங்கி, ரூமா எனும் நாடாளுமன்றத்தை நிறுவும் கட்டாயத்திற்குள்ளானார். ஆனால் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு இது மனநிறைவு அளிப்பதாயில்லை. அவர்கள் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சோவியத் (குழு) எனும் அமைப்பை பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் நிறுவினர். டிராட்ச்கி அதன் தலைவர் ஆவார்.

சார் மன்னருக்கு எதிர்ப்பு, ரூமா கலைக்கப்படுதல்

முதல் உலகப்போர் வெடித்ததுடன் ரஷ்யா பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுடன் அணி சேர்ந்ததால் ரஷ்ய முடியாட்சி தற்காலிகமாக வலுப்பெற்றது. சாரை (Tsar) மாற்றும் நோக்கமுடன் அரண்மனைப்புரட்சியொன்று நடைபெறப்போவதாக வதந்தி பரவியதால் நிக்கோலஸ் தன்னைப் படைகளின் தலைமைத் தளபதியாக அறிவித்துக் கொண்டார். 1916ஆம் ஆண்டு முடிவடைவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் சார்மன்னர், பேரரசி ஆகியோரிடம் செல்வாக்குமிக்க அதிகாரம் கொண்ட ரஸ்புட்டின் என்பவர், சார் மன்னரின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்டார். பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தின் சோவியத் உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். சார் மன்னரின் நோக்கங்களை எப்போதெல்லாம் ரூமா எதிர்த்ததோ அப்போதெல்லாம் ரூமா கலைக்கப்பட்டுப் புதிய தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. அரசின் கொள்கைகளில் மாற்றமேதுமில்லாமல் 1917 புரட்சியுடன் நான்காவது ரூமா முடிவுக்கு வந்தது.

பொதுமக்களின் எழுச்சிகள்

இந்நிலையில் நூற்பாலைகளில் பணியாற்றிய பெண்களிடையே (அவர்களின் கணவர்கள் படைகளில் பணியாற்றினர்) ரொட்டிக்கு ஏற்பட்ட பெருந்தட்டுப்பாடு அவர்களை வேலைநிறுத்தம்

செய்யக் கட்டாயப்படுத்தியது. ரஷ்யப்பேரரசின் தலைநகரான பெட்ரோகிரேடில் தொழிற்சாலைகள் அதிகமிருந்த பகுதிகள் வழியாக அவர்கள் ஊர்வலம் சென்றனர். பெருமளவிலான பெண்உழைப்பாளர்கள் போர்க்குணத்துடன் "உழைப்போர்க்கு ரொட்டி" எனக் கோரிக்கை முழக்கமிட்டனர். தொழிற்கூடங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை நோக்கிக் கையசைத்த அவர்கள், "வெளியே வாருங்கள்" "வேலையை நிறுத்துங்கள்" எனக் கூற நகரின் 4,00,000 தொழிலாளர்கள் அடுத்த நாளை (பிப்ரவரி 24) போராட்டத்தில் இணைந்தனர்.

1917ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி

சார் பதவிலிகல்

வேலைநிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு அரசு தனது துருப்புகளைப் பயன்படுத்தியது. ஆனால் வேலைநிறுத்தத்தின் நான்காம்நாள் பாசறைகளில் இராணுவவீரர்களின் கலகங்கள் வெடித்தன. சார் தொலைதூரத்தில் தலைமைத்தளபதியாக தனது இராணுவத்தை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஆணை நகரத்தில் ஒலிபரப்பப்படவில்லை. அப்பணியைச் செய்ய அங்கு யாருமில்லை. இதன்பின்னர் சார் பெட்ரோகிரேடு திரும்ப முயற்சித்தார். இருப்புப்பாதை ஊழியர்கள் அவர் பயணம்செய்த புகைவண்டியை

ரஷ்யப் புரட்சி நடந்து சார் மன்னன் வீழ்ச்சியுற்றபோது நம் தேசியக்கவி பாரதியார் எழுதிய உணர்ச்சிமிக்க கவிதை:

புதிய ரஷ்யா

மாகாளி பராசக்தி உருசியநாட்

டினிற் கடைக்கண் வைத்தாள், அங்கே

ஆகாவென் றெழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி;

கொடுங்காலன் அலறி வீழ்ந்தான்;

வாகான தோள்புடைத்தார் வானமரர்;

பேய்களெலாம் வருந்திக் கண்ணீர்

போகாமற் கண்புகைந்து மடிந்தனவாம்;

வையகத்தீர், புதுமை காணீர்!

வரும்வழியில் நிறுத்திவிட்டனர். இத்தகைய நிகழ்வுகளால் திகைத்துப்போன சில தளபதிகளும் பெட்ரோகிரேடிலிருந்த சில தலைவர்களும் சாரைப் பதவிவிலகுமாறு கெஞ்சிக்கேட்டனர். மக்களின் பேரெழுச்சிகளுக்கு சிறிது காலத்திற்குப்பின் மார்ச் 15இல் சார் இரண்டாம் நிக்கோலஸ் பதவி விலகினார்.

தற்காலிக அரசு

அரசு நிர்வாகப்பணிகளை மேற்கொள்ள ஒன்றுக்கொன்று இணையான இரண்டு அமைப்புகள் இருந்தன. ஒன்று பழைய ரூமா அமைப்பின், உடைமை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பூர்ஷ்வா அரசியல்வாதிகளைக்கொண்ட அமைப்பு. மற்றொன்று தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கம்வகித்தக் குழு அல்லது சோவியத். சோவியத் அமைப்புகளின் ஒப்புதலோடு ரூமாவால் ஒரு தற்காலிகஅரசை நிறுவ முடிந்தது. சோவியத்துகளில் மென்ஷ்விக்குகள் ஆதிக்கம்செலுத்த, சிறுபான்மையினராக இருந்த போல்ஷ்விக்குகள் அச்சமுற்றவர்களாகவும் முடிவெடுக்க முடியாதவர்களாகவும் இருந்தனர். லெனினின் வருகையால் இச்சூழல் மாறியது.

தற்காலிக அரசின் தோல்வி

புரட்சி வெடித்தபோது லெனின் சவிட்ச்ரலாந்தில் இருந்தார். புரட்சி தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். "அனைத்து அதிகாரங்களும் சோவியத்திற்கே" என்ற அவரது முழுக்கம் தொழிலாளர்களையும் தலைவர்களையும் கவர்ந்தது. போர்க்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பற்றாக்குறைகளால் பெருந்துயரங்களுக்கு உள்ளாகியிருந்த மக்கள் "ரொட்டி, அமைதி, நிலம்" எனும் முழுக்கத்தால் கவரப்பட்டனர். ஆனால் தற்காலிகஅரசு இரண்டு முக்கியத் தவறுகளைச் செய்தது. ஒன்று நிலங்களின் மறுவிநியோகம் குறித்த கோரிக்கையின்மீது எடுக்கப்பட வேண்டிய முடிவைத் தள்ளிவைத்தது. மற்றொன்று போரைத்தொடர்வதென எடுக்கப்பட்ட முடிவு. ஏமாற்றமடைந்த விவசாய இராணுவவீரர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளைக் கைவிட்டு நிலஅபகரிப்பில் ஈடுபடலாயினர். இந்நிகழ்வு பெட்ரோகிரேடில் போல்ஷ்விக்குகளின் தலைமையில் நடைபெற்ற எழுச்சியை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது. அரசு 'பிரவ்தா' வை தடை செய்து போல்ஷ்விக்குகளைக் கைதுசெய்தது. டிராட்ஸ்கியும் கைதுசெய்யப்பட்டார்.

லெனின் தலைமையில் போல்ஷ்விக்கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றுதல்

அக்டோபர் திங்களில், லெனின் போல்ஷ்விக்கட்சியின் மத்தியக்குழுவை உடனடிப் புரட்சி குறித்து முடிவுசெய்யக் கேட்டுக்கொண்டார். டிராட்ஸ்கி ஒரு விரிவானதிட்டத்தைத் தயாரித்தார்.

1870இல் மத்திய வோல்கா பகுதி அருகே கற்றறிந்த பெற்றோர்க்கு லெனின் பிறந்தார். கார்ல்மார்க்ஸின் சிந்தனைகளால் கவரப்பட்ட அவர், விடுதலைக்கான வழி, பெருந்திரளான மக்களின் போராட்டமே என நம்பினார். பெரும்பாலானோரின் (போல்ஷிவின்ஸ்ட்லோ) ஆதரவைப் பெற்ற லெனினும் அவரது ஆதரவாளர்களும் போல்ஷ்விக் கட்சி என்று அறியப்பட்டனர். இவருக்கு எதிரான சிறுபான்மையினர் (மென்ஷிவின்ஸ்ட்லோ) மென்ஷ்விக்வுகள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

லெனின்

நவம்பர் 7இல் முக்கியமான அரசுக்கட்டங்கள், குளிர்கால அரண்மனை, பிரதமமந்திரியின் தலைமை அலுவலகங்கள் ஆகியவை அனைத்தும் ஆயுதமேந்திய ஆலைத்தொழிலாளர்களாலும், புரட்சிப்படைபினராலும் கைப்பற்றப்பட்டன. 1917 நவம்பர் 8இல் ரஷ்யாவில் புதிய கம்யூனிஸ்ட்அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றது. போல்ஷ்விக் கட்சிக்கு ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எனப்பெயர் பெயரிடப்பட்டது.

புரட்சியின் விளைவுகள்

ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் குறுகிய காலத்தில் ரஷ்யாவில் எழுத்தறிவின்மையையும் வறுமையையும் ஒழிக்க முடிந்தது. ரஷ்யாவின் தொழில்துறையும் வேளாண்மையும் உன்னதமான வளர்ச்சியைப் பெற்றன. வாக்குரிமை முதலாகப் பெண்களுக்கு சமஉரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. தொழிற்சாலைகளும் வங்கிகளும் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. நிலம் சமுதாயத்தின் சொத்தாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. போரிலிருந்து விலகாமலிருந்ததே தற்காலிக அரசின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கியக்காரணமென, லெனின் நினைத்தார். எனவே அவர் உடனடியாக அமைதிக்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மையநாடுகளின் கடுமையான நிபந்தனைகள் குறித்துக் கவலைகொள்ளாமல், புதிய அரசை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துவதற்காக அவர் போரிலிருந்து விலகினார். 1918இல் பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது.

ரஷ்யப்புரட்சியின் உலகளாவியத் தாக்கத்தின் விளைவுகள்

ரஷ்யப்புரட்சி உலக மக்களின் கற்பனையைத் தூண்டியது. பல நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன. ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் அரசு காலனி நாடுகளை விடுதலைக்காக போராட ஊக்குவித்து

அவர்களுக்கு முழுமையாக ஆதரவையும் நல்கியது. நிலச்சீர்திருத்தம், சமூகநலன், தொழிலாளர் உரிமைகள், பாலின சமத்துவம் போன்ற இன்றியமையாதவை குறித்த விவாதங்கள் உலகஅளவில் நடைபெறத் தொடங்கின.

பிரவ்தா என்பது ஒரு ரஷ்யமொழிச் சொல். அதன் பொருள் "உண்மை" என்பதாகும். இது 1918 முதல் 1991 வரை சோவியத்யூனியனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய அதிகாரபூர்வ நாளேடாகும்.

1.5 பன்னாட்டுச் சங்கம்

அமைப்பும் உறுப்புகளும்

பன்னாட்டுச் சங்கத்திற்கான கூட்டு ஒப்பந்த ஆவணம் பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் தயார் செய்யப்பட்டு முதல் உலகப்போருக்குப்பின் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு உடன்படிக்கையிலும் சேர்க்கப்பட்டது. சவால்கள் நிறைந்த இப்பணி குடியரசுத்தலைவர் உட்ரோவில்சன் கொடுத்த அழுத்தத்தால் நிறைவேறியது. இவ்வமைப்புக்கான அரசியல் அமைப்பு விதிகளை உருவாக்குவதில் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகியநாடுகளின் ஆலோசனைகள் மேலோங்கியிருந்தன.

1920இல் துவக்கப்பட்ட இச்சங்கம் ஐந்து உறுப்புகளைக் கொண்டிருந்தது. அவை பொதுச்சபை, செயற்குழு, செயலகம், பன்னாட்டு நீதிமன்றம், பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு என்பனவாகும். ஒவ்வொரு உறுப்புநாடும் பொதுச்சபையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. செயற்குழுவே முடிவுகளைச் செயல்படுத்தும் அமைப்பாகும். பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளே தொடக்கத்தில் இச்சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் என அறிவிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வாக்கு அளிக்கும் உரிமை உண்டு. மேலும் அனைத்து முடிவுகளும் ஒருமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பதால் சிறு நாடுகளும் மறுப்பாணை அதிகாரத்தைப் (Veto Power) பெற்றிருந்தன.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் செயலகம் ஜெனீவாவில் அமைந்து இருந்தது. அதன் முதல் பொதுச்செயலாளர் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த சர் எரிக் டிரம்மாண்ட் ஆவார். செயலகப் பணியாளர்களைப் பொதுச்செயலாளர் செயற்குழுவின் ஆலோசனையின்படி பணியமர்த்துவார். பன்னாட்டு நீதிமன்றமானது தி ஹேக் நகரில் அமைக்கப்பட்டது. இந்நீதிமன்றம் பதினைந்து நீதிபதிகளைக் கொண்டிருந்தது. பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அமைப்பு, ஒரு செயலகத்தையும் அதன் பொது

மாநாட்டில் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டிலிருந்தும் நான்கு உறுப்பினர்கள் பங்கேற்றனர்.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் குறிக்கோள்கள்

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் இரண்டு குறிக்கோள்களில் ஒன்று போர்களைத் தவிர்த்து உலகில் அமைதியை நிலைநாட்டுவது. மற்றொன்று சமூகப் பொருளாதார விசயங்களில் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவது என்பனவாகும். பன்னாட்டுச் சங்கம் நடுவராகவும், சமாதானம் செய்பவராகவும் இருந்து அதன் மூலம் பிரச்சனைகளைத் தொடக்கத்திலேயே தீர்த்துவைக்க விரும்பியது. நடுவர் தீர்ப்பையும் மீறி போர்கள் வெடித்தால் போருக்குக் காரணமான நாட்டின்மீது சங்கம் முதலில் பொருளாதாரத் தடைகளையும் பின்னர் இராணுவ ரீதியிலானத் தடைகளையும் விதிக்கவேண்டும்.

அமெரிக்கா (சங்கத்தில் உறுப்பினராகாத நாடு), ஜெர்மனி (தோல்வியுற்ற நாடு), ரஷ்யா ஆகிய மூன்று வல்லரசுகள் இவ்வமைப்பில் அங்கம் வகிக்காததால், இக்குறிக்கோள்களை எட்டுவதில் சிரமங்கள் மேலும் அதிகரித்தன. ஜெர்மனியும் ரஷ்யாவும் முறையே 1926, 1934 ஆகிய ஆண்டுகளில் சங்கத்தில் சேர்ந்தன. 1933இல் ஜெர்மனி விலகியது. 1939இல் ரஷ்யா வெளியேற்றப்பட்டது.

சங்கத்தின் செயல்பாடுகள்

1920-1925 ஆகிய ஆண்டுகளிடையே பன்னாட்டுச் சங்கம் பல சிக்கல்களைத் தீர்த்துவைக்க அழைக்கப்பட்டது. மூன்று பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவைப்பதில் சங்கம் வெற்றிபெற்றது. 1920இல் பின்லாந்தின் மேற்குக்கடற்கரைக்கும் சுவீடனின் கிழக்குக்கடற்கரைக்கும் இடையில் அமைந்திருந்த ஆலேண்டு தீவுகள் யாருக்குச் சொந்தம் என்பதில் பின்லாந்திற்கும் சுவீடனுக்குமிடையே பிரச்சனை ஏற்பட்டது. பன்னாட்டுச் சங்கம் அத்தீவுகள் பின்லாந்திற்கே உரியது எனத் தீர்ப்பளித்தது. அடுத்த ஆண்டில் போலந்திற்கும் ஜெர்மனிக்குமிடையே மேலை சைலேஷியா பகுதியில் எல்லைப்பிரச்சனை ஏற்பட்டு, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்கச் சங்கம் அழைக்கப்பட்டபோது அப்பிரச்சனையைச் சங்கம் வெற்றிகரமாகத் தீர்த்துவைத்தது. 1925இல் மூன்றாவது பிரச்சனை கிரீஸ், பல்கேரியா நாடுகளிடையே ஏற்பட்டதாகும். கிரீஸ் பல்கேரியாவின் மீது படையெடுத்தபோது பன்னாட்டுச் சங்கம் போர் நிறுத்தம் செய்ய உத்தரவிட்டது. விசாரணைக்குப்பின் சங்கம் கிரீஸின் மீது குற்றஞ்சாட்டி, கிரீஸ் போர் இழப்பீடு வழங்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது. ஆகவே 1925இல் லொக்கர்னோ உடன்படிக்கை

கையெழுத்தாகின்றவரை பன்னாட்டுச் சங்கம் வெற்றிகரமாகவே செயலாற்றியது. லொக்கர்னோ உடன்படிக்கையின்படி ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், இங்கிலாந்து, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் மேற்கு ஐரோப்பாவில் பரஸ்பரம் அமைதிக்கு உத்தரவாதமளித்தன. இதன்பின்னர் ஜெர்மனி பன்னாட்டுச் சங்கத்தில் இணைந்தது. பாதுகாப்புக்குமுனிலும் நிரந்தர இடமளிக்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் சங்கத்தினுடைய அரசியல் அல்லாத நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கத் தொடங்கின.

கட்டுப்பாடு மீறல்

ஐரோப்பிய சக்திகள் எதிர்கொண்ட பெரும் பிரச்சனைகளிலொன்று எவ்வாறு ஆயுதக் குறைப்பைசாத்தியமாக்குவது என்பதாகும். 1925இல் சங்கத்தின் பாதுகாப்புக் குழுவானது ஏற்பாடு செய்த ஆயுதக்குறைப்புப் பிரச்சனை தொடர்பான மாநாடு, 1932 பிப்ரவரியில்தான் கூடியது. இம்மாநாட்டில் பிரான்சுக்கு நிகராகத் தானும் ஆயுதங்களை வைத்துக்கொள்ள ஜெர்மனி அனுமதி கோரியபோது அது மறுக்கப்பட்டது. அக்டோபர் திங்களில் ஹிட்லர் ஜெர்மனியை மாநாட்டிலிருந்தும் பன்னாட்டுச் சங்கத்திலிருந்தும் விலக்கிக்கொண்டார்.

1931இல் ஜப்பான் மஞ்சூரியாவைத் தாக்கியது. சங்கம் ஜப்பானைக் கண்டனம் செய்யவே ஜெர்மனியின் நடவடிக்கையைப் பின்பற்றி ஜப்பானும் சங்கத்திலிருந்து வெளியேறியது. இத்தாலி எத்தியோப்பியாவைத் தாக்கிய விசயத்தில் சங்கம் இத்தாலிக்கு எதிராகத் தடைகளை விதித்தது. தடைகள் நடைமுறைக்கு வந்தபோது, அதை எதிர்த்து இத்தாலி 1937இல் விலகியது. இதன்பின்னர் ஏற்பட்ட ரைன்லாந்து, ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, போலந்து ஆகிய பிரச்சனைகளில் சங்கம் தலையிடாமல் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளுக்கு மௌன சாட்சியாய் விளங்கியது. 1939 டிசம்பர் திங்கள் பின்லாந்தைத் தாக்கியதற்காக ரஷ்யாவை வெளியேற்றியதே சங்கத்தின் இறுதியான உறுதியான நடவடிக்கையாகும். சங்கத்தின் பொதுச்சபை அதன்பின்னர் கூட்டப்படவில்லை. இறுதியாக 1946இல் பன்னாட்டுச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டது.

தோல்விக்கானக் காரணங்கள்

பன்னாட்டுச் சங்கம் முதல் உலகப்போரில் வெற்றிபெற்ற நாடுகளின் அமைப்பாகவே காணப்பட்டது.

சங்கத்திற்கென்று இராணுவம் இல்லை என்பதால் தான் எடுத்த முடிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த அதனால் இயலவில்லை.

அமைதிக்கான இவ்வமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் தேசியவாதத்தின் உள்ளர்ந்த ஆற்றலை உணர்ந்திருக்கவில்லை. 'கூட்டுப்பாதுகாப்பு' எனும் கோட்பாட்டை நடைமுறையில் செயல்படுத்தவே முடியவில்லை.

சர்வாதிகாரிகளால் தலைமையேற்கப்பட்ட இத்தாலி, ஜப்பான், ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் சங்கத்தின் ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்பட மறுத்தபோது, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் மட்டுமே உறுதியாகச் செயல்படும் நிலையிலிருந்தன.

பாடச்சுருக்கம்

- முதலாளித்துவ நாடுகளின் வளர்ந்துகொண்டேயிருந்த, கச்சாப்பொருட்களுக்கும் சந்தைக்குமானத் தேவைகள் எவ்வாறு காலனியாதிக்கப் போட்டிக்கு இட்டுச்சென்றதென்பதும் அதன் விளைவாக ஐரோப்பிய வல்லரசுகளிடையே ஏற்பட்ட மோதல்களும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ஆசியாவில் ஜப்பான் ஒரு ஏகாதிபத்திய சக்தியாக எழுச்சி பெற்றது கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- ஐரோப்பா இரு போர்முகாம்களாகப் பிரிந்ததும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட அணி சேர்க்கைகளும், எதிரணி சேர்க்கைகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- முதல் உலகப்போர் வெடிப்பதற்குக் காரணங்களான வன்முறை வடிவங்களிலான தேசியம், ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மை, அல்சேஸ், லொரைன் பகுதிகளை இழந்ததனால் பிரான்சுக்கு ஜெர்மனியோடு ஏற்பட்ட பகைமை, பால்கன் பகுதியில் ஏற்பட்ட அதிகாரஅரசியல் போன்றவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- நீர்மூழ்கிக்கப்பல் போரினை ஜெர்மன் தொடுத்ததைத் தொடர்ந்து போரில் அமெரிக்கா பங்கேற்றதும், நேசநாடுகள் பெற்ற இறுதி வெற்றியும் சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- பாரிஸ் அமைதிமாநாடும், வெர்செய்ல்ஸ்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களும் பகுத்தாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- முதல் உலகப்போரின் பின்விளைவுகள், குறிப்பாக ரஷ்யப்புரட்சி, அதற்கான காரணங்கள், போக்கு, விளைவுகள் ஆகியவை விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- உலகஅமைதிக்காக உருவாக்கப்பட்ட முதல் அமைப்பான பன்னாட்டுச் சங்கமும் போர்களைத் தடுப்பதிலும் அமைதியை மேம்படுத்தியதிலும் அது வகித்தப் பங்கும் விமர்சன பூர்வமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

A-Z கலைச்சொற்கள்

முற்றுகிறமை	Monopoly	exclusive possession or control
பேரழிவு	Devastating	highly destructive or damage
கண்மூடித்தனமான நாட்டுப்பற்று	Jingoism	blind patriotism, especially in the pursuit of aggressive foreign policy
அதிதீவிரப்பற்று	Chauvinism	extreme patriotism
ஜெர்மானியக் கலாச்சாரத்தை மிக உயர்வாக நினைப்பது	Kultur	thinking highly of German civilization and culture
எதிரியை விரட்டிஅடித்தல்	Repulse	drive back
மூழ்கடி	Torpedo	attack or sink (a ship) with a torpedo
முதலாளித்துவம்	Bourgeois	characteristic of the middle class, typically with reference to its perceived materialistic values or conventional attitudes
அறிவுஜீவிகள், நுண்ணறிவாளர்கள்	Intelligentsia	intellectuals or highly educated people as a group, especially when regarded as possessing culture and political influence

பயிற்சி

I சரியான விடையைத் தேர்வு செய்யவும்

- முதல் உலகப்போரின் இறுதியில் நிலைகுலைந்து போன மூன்று பெரும் பேரரசுகள் யாவை?
அ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, உதுமானியர்
ஆ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, ரஷ்யா
இ) ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், இத்தாலி
ஈ) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி, இத்தாலி
- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முடிவடையுந்தருவாயில் கிழக்கு ஆசியாவில் உதயமான வலிமைவாய்ந்த நாடு எது?
அ) சீனா ஆ) ஜப்பான்
இ) கொரியா ஈ) மங்கோலியா
- "ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்" எனக் கூறியவர் யார்?
அ) லெனின் ஆ) மார்க்ஸ்
இ) சன் யாட் சென் ஈ) மா சே துங்
- மார்ன் போர் எதற்காக நினைவு கூறப்படுகிறது?
அ) ஆகாயப் போர்முறை
ஆ) பதுங்குக் குழிப்போர்முறை
இ) நீர்மூழ்கிக் கப்பல் போர்முறை
ஈ) கடற்படைப் போர்முறை
- பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் முதல் பொதுச்செயலாளர் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்?
அ) பிரிட்டன் ஆ) பிரான்ஸ்
இ) டச்சு ஈ) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்
- பின்லாந்தைத் தாக்கியதற்காக பன்னாட்டுச் சங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நாடு எது?
அ) ஜெர்மனி ஆ) ரஷ்யா
இ) இத்தாலி ஈ) பிரான்ஸ்

II கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

- _____ஆம் ஆண்டில் ஜப்பான் சீனாவுடன் வலுக்கட்டாயமாகப் போரிட்டது.
- 1913ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கையெழுத்திடப்பட்ட _____ உடன்படிக்கையின்படி அல்பேனியா எனும் புதியநாடு உருவாக்கப்பட்டது.

முதல் உலகப்போரின் வெடிப்பும் அதன் பின்விளைவுகளும்

- _____ ஆண்டில் ஜப்பான் இங்கிலாந்துடன் நட்பினை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.
- பால்கனில் _____ நாடு பல்வகை இனமக்களைக் கொண்டிருந்தது.
- டானென்பர்க் போரில் _____ பேரிழப்புகளுக்கு உள்ளானது.
- பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் பிரதிநிதியாகப் பங்கேற்ற பிரான்ஸின் பிரதமர் _____ ஆவார்.
- _____ஆம் ஆண்டில் லொக்கர்னோ உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது.

III சரியான கூற்றைத் தேர்வுசெய்யவும்

- i) துருக்கியப் பேரரசு, பால்கனில் துருக்கியரல்லாத பல இனமக்களைக் கொண்டிருந்தது.
ii) துருக்கி மையநாடுகள் பக்கம் நின்று போரிட்டது.
iii) சூயஸ் கால்வாயைத் தாக்க துருக்கி மேற்கொண்ட முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது.
அ) i), ii) ஆகியன சரி ஆ) i), iii) ஆகியன சரி
இ) ii), iii) ஆகியன சரி ஈ) i), ii), iii) ஆகியன சரி
- கூற்று: ஆப்பிரிக்காவில் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக ஐரோப்பிய நாடுகள் மேற்கொண்ட முதற்கட்ட முயற்சிகள் ரத்தக்களரியான போர்களில் முடிந்தன.
காரணம் : சொந்தநாட்டு மக்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தது.
அ) காரணம், கூற்று ஆகிய இரண்டும் சரி.
ஆ) கூற்று சரி, ஆனால் காரணம் கூற்றுக்கான விளக்கம் அல்ல.
இ) கூற்று, காரணம் இரண்டுமே தவறு.
ஈ) காரணம் சரி ஆனால் கூற்று தவறு.

IV பொருத்துக

1.	பிரெஸ்ட்-லிடோவஸ்க் உடன்படிக்கை	-	வெர்செய்ஸ்
2.	ஜிங்கோயிசம்	-	துருக்கி
3.	கமால் பாட்சா	-	ரஷ்யாவும் ஜெர்மனியும்
4.	எம்டன்	-	இங்கிலாந்து
5.	கண்ணாடி மாளிகை	-	சென்னை

V சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்

1. சீன - ஜப்பானியப் போரின் முக்கியத்துவத்தை நீ எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வாய்?
2. மூவர் கூட்டு நாடுகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
3. ஐரோப்பிய போர்க்குணம் வாய்ந்த தேசியவாதத்தின் மூன்றுவடிவங்கள் எவை?
4. பதுங்குக் குழிப்போர்முறை குறித்து நீங்கள் அறிந்ததென்ன?
5. முஸ்தபா கமால் பாட்சா வகித்தப் பாத்திரமென்ன?
6. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் தோல்விக்கான ஏதேனும் இரண்டு காரணங்களைப் பட்டியலிடுக.

VI பின்வரும் வினாக்களுக்கு விரிவான விடையளிக்கவும்

1. முதல் உலகப்போருக்கான முக்கியக் காரணங்களை விவாதி.
2. ஜெர்மனியுடன் தொடர்புடைய வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களை கோடிட்டுக்காட்டுக.
3. லெனின் தலைமையிலான ரஷ்யப் புரட்சியின்போக்கினை விளக்குக.
4. பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் பணிகளை மதிப்பிடுக.

VII செயல்பாடுகள்

1. முதல் உலகப்போரில் ஈடுபட்ட நாடுகளின் தலைநகரங்களையும் போர்க்களங்களையும் வரைபடத்தில் குறிப்பதற்கு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

VIII வரைபடப் பணி

உலகவரைபடத்தில் பின்வரும் நாடுகளைக் குறிக்கவும்.

1. கிரேட் பிரிட்டன்	2. ஜெர்மனி
3. பிரான்ஸ்	4. இத்தாலி
5. மொராக்கோ	6. துருக்கி
7. செர்பியா	8. பாஸ்தானியா
9. கிரீஸ்	10. ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரி
11. பல்கேரியா	12. ருமேனியா

மேற்கோள் நூல்கள்

1. R.D. Cormvelli, *World History in the Twentieth Century*, London: Longman, 1972
2. David Thomson, *Europe since Napoleon*, Harmondsworth: Penguin, 1990
3. Eric Hobsbawm, *The Age of extremes*, 1914 - 1991, London: Abacus, 1994.
4. Hew Strachan, *The Oxford Illustrated History of the First World War*. Oxford: Oxford University Press, 2014).

இணையச் செயல்பாடு

முதல் உலகப்போரின் வெடிப்பும் அதன் பின்விளைவுகளும்

செயல்முறை

- கீழ்க்காணும் உரலி / விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி இச்செயல்பாட்டிற்கான இணையப் பக்கத்திற்குச் செல்லவும்.
- மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'Learn' சென்று 'Interactive Timeline' யை தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள Timeline ஐ நகர்த்தி நிகழ்வுகளைக் காணலாம்.

உரலி: <https://www.theworldwar.org/>

அலகு - 2

இரு உலகப்போர்களுக்கு இடையில் உலகம்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

கீழ்க்காண்பனவற்றோடு அறிமுகமாதல்

- முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய நிகழ்வுகள் பொருளாதாரப் பெருமந்தத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.
- தோல்வியடைந்த நாடுகளின் மீது திணிக்கப்பட்ட, நீதிக்குப் புறம்பான வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்கள். இத்தாலியில் முசோலினியின் தலைமையிலும், ஜெர்மனியில் ஹிட்லரின் தலைமையிலும் பாசிச அரசுகள் எழுச்சி பெறுதல்
- காலனிகளாக்கப்பட்ட உலகில் காலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும், காலனிய நீக்கச் செயல்பாடுகளும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பகுதிகளாக தென்கிழக்காசியாவில் இந்தோ-பிரான்சும், தெற்காசியாவில் இந்தியாவும்
- ஆப்பிரிக்காவில் ஐரோப்பியக்காலனிகள் உருவாக்கப்படுதல். அவ்வகையில் தென்னாப்பிரிக்காவில் இங்கிலாந்து காலனிகளை ஏற்படுத்துதல்
- தென் அமெரிக்காவில் விடுதலைப்போராட்டங்களும் அரசியல் வளர்ச்சிகளும்

அறிமுகம்

முதல் உலகப்போர் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட உலக முதலாளித்துவ முறையைத் தகர்த்தது. இப்போரினால் ஐரோப்பிய நாடுகள் அரசியல்ரீதியாகவும் நிதிசார்ந்த வகையிலும் கவலைக்குரிய அளவிற்குத் தளர்வடைந்து வலிமை குன்றின. தொழிலாளர்களுக்கும், அரசைக் கட்டுப்படுத்திய ஆளும் வர்க்கங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளும் தீவிரமடைந்தன. இதன் விளைவாக இத்தாலியிலும், ஜெர்மனியிலும் பாசிசம் எழுச்சி பெற்றது. போரினால் காலனியாதிக்க சக்திகள் வலிமைகுன்றியதால் காலனிய எதிர்ப்பியக்கங்கள் தீவிரமடைந்தன.

இதற்கு முந்தைய பாடத்தில் நாம் கண்டவாறு மேலை உலகில் நிலவிய சிக்கல்கள் முதல் உலகப்போர் வெடிப்பதற்கு இட்டுச்சென்றது. தற்போது நாம் முதல் உலகப்போர் முடிந்த பின்னர் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல் வளர்ச்சிகளை நோக்கி கவனத்தைத் திருப்புவோம்.

2 1 பொருளாதாரப் பெருமந்தம்

முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிப்போக்குகள்

முதல் உலகப்போரானது போர்க்காலப் பெரும்வளர்ச்சி முடிவற்றுத் தொடரும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சில குறிப்பிட்ட தொழில்களின் விரிவாக்கத்திற்கு வழிகோலியது. இருந்த போதிலும் போர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தபோது, போர்த்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக உருவாகி வளர்ந்த சில தொழில்கள் கைவிடப்பட வேண்டியவைகளாக அல்லது மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டியவைகளாயின. வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திய அரசியல்சிக்கல்கள், நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. பொருளாதார தேசியவாதம் எனும் புதியஅலை 'பாதுகாப்பு' அல்லது 'சங்கத தடைகள்', இறக்குமதியாகும் பொருள்களின் மீது வரிசமத்துவது எனும் பெயர்களில் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு, உலகவர்த்தகத்தைப் பாதித்தது. போர் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய நாட்டின் மீதும் பெரும் கடன்சுமையை ஏற்றியது.

அமெரிக்காவில் பங்குச்சந்தையின் வீழ்ச்சி

முதல் பெருமவீழ்ச்சி 1929 அக்டோபர் 24இல் அரங்கேறியது. அன்றைய தினம் நியூயார்க் நகரப் பங்குச்சந்தையில் பங்குகளின் விலைகள் செங்குத்தாய் சரிந்தன. நம்பிக்கை இழந்த முதலீட்டாளர்களும், வாடிக்கையாளர்களும் ஏனைய மக்களும் பங்குகளை விற்கத்துவங்கினர். இருப்பில் இருந்தனவற்றையும் விற்றுத்தீர்க்கத் தலைப்பட்டனர். ஆனால் அதனை வாங்குவதற்கு யாருமில்லை. இப்பெருவீழ்ச்சியும் முதலீட்டில் ஏற்பட்ட சரிவும் அமெரிக்க வங்கிகளின் தோல்விக்கு வழிவகுத்தன. அமெரிக்க முதலீட்டாளர்கள் வெளிநாடுகளில் செய்திருந்த தங்கள் முதலீடுகளைத் திரும்பப்பெறும் கட்டாயத்திற்கு உள்ளாயினர்.

பன்னாட்டுச் செலாவணி முறையில் ஏற்பட்ட சீர்குலைவு

இங்கிலாந்தில் செலவுகளைச் சுருக்குதல், வரிகளை உயர்த்துதல் போன்ற அவசரகால நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும் நிலைமைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. எனவே இங்கிலாந்து தங்கநாணய ஏற்பளவு (Gold Standard) முறையைக் கைவிட முடிவுசெய்தது. உடனடியாக ஏனைய பல நாடுகளும் தங்கநாணய ஏற்புமுறையை விட்டு விலகின. பெருங்கேட்டினை ஏற்படுத்தவல்ல இச்சூழலுக்கு எதிர்நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும், உள்நாட்டுச்சந்தையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு நாடும் ஒரு பாதுகாப்புக் கொள்கையை மேற்கொண்டதோடு, பணத்தின் மதிப்பையும் குறைத்தன. பணமதிப்புக் குறைப்பால் கடன்கொடுப்போர், கடன்கொடுப்பதை நிறுத்தினர். இதனால் உலகஅளவில் கடன்வழங்குதல், வாங்குதல் நடவடிக்கையில் பெருஞ்சுணக்கம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு தங்களின் பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பல்வேறு நாடுகள் மேற்கொண்ட தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் முன்னெப்போதுமில்லாத அளவில் உலகப்பொருளாதாரச் செயல்பாடுகளை சரிவுக்கு இட்டுச்சென்றது. இதனுடைய விளைவு ஆழமானதாகவும் நீண்டகாலம் நீடித்திருப்பதாகவும் அமைந்ததால் வரலாற்று அறிஞர்களும் பொருளாதார மேதைகளும் இதனைப் பெருமந்தம் என அழைக்கலாயினர்.

தங்கமதிப்பீட்டு அளவு என்பது ஒரு நாணயமுறை. இதில் ஒரு நாட்டினுடைய நாணயம் அல்லது காகிதப்பணம் தங்கத்தோடு நேரடித் தொடர்புடைய ஒரு மதிப்பினைப் பெற்றிருக்கும்.

அரசியலில் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகள்

பெருமந்தம் பல நாடுகளின் அரசியல் நிலைமைகளை மாற்றியமைத்தது. இங்கிலாந்தில் 1931இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் தொழிலாளர் கட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் பெருமந்தத்திற்கு முந்தைய பெருமவளர்ச்சிக்குத் தானேகாரணம் என மார்தட்டிய குடியரசுக்கட்சி பெருமந்தத்திற்குப் பின்னர் இருபது ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற அனைத்துத் தேர்தல்களிலும் மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டது.

2.2 பாசிசத்தின், நாசிசத்தின் எழுச்சி

(அ) இத்தாலியில் போரின் தாக்கம்

மேற்கு ஐரோப்பாவில் பழைய ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு எதிராகத் திரும்பிய நாடுகளுள் முதல்நாடு இத்தாலியாகும். முதல் உலகப்போரில் இத்தாலியின் முதன்மையான சவாலான பணியை ஆஸ்திரியர்களை தெற்குமுனையில் நிறுத்திவைப்பதாகும். அதேசமயத்தில் ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர், அமெரிக்கர் ஆகியோர் பிளாண்டர்ஸ் போரில் ஜெர்மானியரை இக்கட்டாகச் சிக்கவைத்து பணியவைக்கவேண்டும் என்று எண்ணினர். போரில் பங்குகொண்டதால் ஏற்பட்ட பணச்செலவோ மிகப்பெரிது. மேலும் போருக்குப்பின்னர், போரின் ஆதாயங்கள் பகிரப்பட்டபோது இத்தாலி தான் எதிர்பார்த்ததைக்காட்டிலும் குறைவாகவே பெற்றது. சோசலிஸ்டுகளின் ஆஸ்திரிய ஆதரவு கத்தோலிக்கர்களின் ஆதரவைப் பெறாத இப்போரில் இத்தாலி பேரிழப்புகளைச் சந்தித்தது. வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் மூலமாக இத்தாலிக்கு மிகச்சிறிய பகுதிகளே கிடைத்ததால் தேசியவாதிகளும் மகிழ்வற்றே இருந்தனர். போரினால் ஏற்பட்ட பணவீக்கத்தைத் தொடர்ந்து பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்தன. எதிர்ப்புகளும், வேலைநிறுத்தங்களும் அடிக்கடி நடைபெற்றன. வெர்செய்ல்ஸில் ஏற்பட்ட அவமானத்திற்கு அப்போதைய இத்தாலியின் ஆட்சியர்களே பொறுப்பு என மக்கள் கருதினர்.

முசோலினியின் எழுச்சி

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர், நடைபெற்றத் தேர்தலில் போல்ஷிவிசத்தை (சோவியத் கம்யூனிசம்) பின்பற்றுவதாகத் தங்களை அறிவித்துக்கொண்ட இத்தாலிய சோசலிஸ்டுகள் 1919 நவம்பரில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இடத்தைக் கைப்பற்றினர். இரும்பு வேலை செய்பவரின் மகனான முசோலினி, தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியருக்கான தகுதியைப் பெற்றவர், சோசலிஸ்சிந்தனைகளுடன் பத்திரிக்கையாளர் ஆனார். ஆற்றல் மிக்க பேச்சாளரான முசோலினி

முதல் உலகப்போரில் இத்தாலி கலந்து கொள்வதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த சோசலிஸ்டுகளிடமிருந்து பிரிந்துசெல்வதற்கும், வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆதரவளிக்கத் தொடங்கினார். 1919இல் பாசிசக்கட்சி தொடங்கப்பட்டபோது முசோலினி உடனடியாக அதில் உறுப்பினரானார். பாசிஸ்டுகள் அதிகாரம், வலிமை, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை முன்னிலைப்படுத்தியதால், தொழிலதிபர்கள், தேசியவாதிகள், முன்னாள் ராணுவத்தினர், நடுத்தரவர்க்கத்தினர், மனநிறைவற்ற இளைஞர்கள் ஆகியோரின் ஆதரவைப்பெற்றனர். பாசிஸ்டுகள் சுதந்திரமாக வன்முறையைக் கைக்கொண்டனர். 1922 அக்டோபரில் ஒரு நீண்ட அமைச்சரவைச் சிக்கலின் போது முசோலினி பாசிஸ்டுகளின் மாபெரும் அணிவகுப்பு ஒன்றை ரோமாபுரியை நோக்கி நடத்தினார். முசோலினியின் வலிமையைக் கண்டு வியந்துபோன அரசர் மூன்றாம் விக்டர் இம்மானுவேல், முசோலினியை ஆட்சியமைக்க வரவேற்றார். மக்களாட்சிக் கட்சியின் ஒருங்கிணைக்க முடியாத தன்மையும் உறுதியுடன் செயல்பட முடியாத இயலாமையும் முசோலினியின் வெற்றிக்கு உதவின.

பாசிஸம் என்பது தீவிர ஆதிக்க மனப்பான்மை கொண்ட அதிதீவிர தேசியவாதத்தின் ஓர் வடிவமாகும். சர்வாதிகார வல்லமையும் எதிர்ப்பை வன்முறை கொண்டு அடக்குவதும் சமூகத்தையும், பொருளாதாரத்தையும் வலுவான மத்திய அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருப்பதும் இதன் பண்புகளாகும். இது இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

முசோலினியின் கீழ் பாசிஸ்டுகள்

இத்தாலியில் 1924 தேர்தலில் வாக்காளர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்ட பின்னர் பாசிஸ்டுகளுக்கு ஆதரவாக 65 விழுக்காடு வாக்குகள் பதிவாகியிருந்தன. சோசலிஸ்டுகளின் தலைவரான மாட்டியோட்டி தேர்தல் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நடைபெறவில்லை எனக் கேள்வி எழுப்பியதால் கொலை செய்யப்பட்டார். இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு எதிர்கட்சியினர் பாராளுமன்றத்தைப் புறக்கணித்தனர். இதன் விளைவாக முசோலினி எதிர்க்கட்சிகளைத் தடைசெய்து பத்திரிகைகளைத்

முசோலினி

இரு உலகப்போர்களுக்கு இடையில் உலகம்

தணிக்கைக்கு உட்படுத்தினார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது சிறைவைக்கப்பட்டனர். 1926இல் இரண்டாம் டியூஸ் (தலைவர்) எனும் பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்ட முசோலினி சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரத்துடன் சர்வாதிகாரியானார். வேலைநிறுத்தங்களையும், ஆலைமூடல்களையும் தடைசெய்து சட்டங்கள் இயற்றினார். தொழிற்சங்கங்களும் தொழிற்சாலை முதலாளிகளும் இடம்பெறும் கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1938இல் பாராளுமன்றம் ஒழிக்கப்பட்டு அதற்கு மாற்றாகப் பாசிஸ்டுக்கட்சியின் மற்றும் கழகங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அமைப்பொன்று உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வேறுபாடு பொருளாதாரத்தின் மீதான முசோலினியின் சர்வாதிகாரக் கட்டுப்பாட்டுக்கு துணைநின்றதுடன், நிர்வாகம் மற்றும் ஆயுதப்படைகளின் தலைவராக மற்ற பிற அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தவும் அவருக்கு உதவியது.

போப்பாண்டவருடன் முசோலினி ஒப்பந்தம் செய்தல்

பாசிஸ்ட் கட்சிக்கென ஒரு மரியாதையைப் பெறுவற்காக, வாட்டிகன் நகரத்தை ஒரு சுதந்திர அரசாக அங்கீகரிப்பதின் மூலம், ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் ஆதரவைப் பெறுவதில் முசோலினி வெற்றிபெற்றார். இதற்குக் கைமாறாக திருச்சபை இத்தாலிய அரசை அங்கீகரித்தது. ரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயம் இத்தாலியின் மதமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மேலும் பள்ளிகளில் மதபோதனைகள் செய்வதற்கு ஆணையிடப்பட்டது. மேற்சொல்லப்பட்டவற்றை சரத்துக்களாகக் கொண்ட லேட்டரன் உடன்படிக்கை 1929இல் கையெழுத்தாயிற்று.

பெருமந்தத்தின் போது இத்தாலி

பொருளாதாரப் பெருமந்தக் காலத்தின் போது பெருமளவு விளம்பரம் செய்யப்பட்ட பொதுத்துறைப் பணிகளான புதிய பாலங்கள், சாலைகள், கால்வாய்கள், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் ஆகியவை வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு தீர்வு சொல்லவில்லை. 1935இல் பன்னாட்டுச் சங்கம் முற்றிலுமாகச் செயலிழந்த பின்னர், முசோலினி ஒரு பொருளாதாரப் பேரரசை நிறுவும் பொருட்டு எத்தியோப்பியாவின் மீது படையெடுத்தார். அவருடைய படையெடுப்புப் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பப் பயன்பட்டது.

(ஆ) முதல் உலகப் போருக்குப்பின் ஜெர்மனி

1918 முதல் 1933 முடிய ஜெர்மனி ஒரு குடியரசாக இருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியில் பாசிஸம் வெற்றி பெற்றதற்கான

காரணங்கள் பலவாகும். 1871 முதல் 1914 வரையிலான காலப்பகுதியில் ஜெர்மனி அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுச் சாதனைகளில் தலைச் சுற்றவைக்குமளவிலான உச்சத்தை எட்டியது. ஜெர்மனியின் பல்கலைக்கழகங்களும், அதன் அறிவியலும், தத்துவமும், இசையும் உலகம் முழுவதிலும் நன்கறியப்பட்டிருந்தன. தொழிற்சாலை உற்பத்தி சார்ந்த பல துறைகளில் ஜெர்மனியானது இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கிக் காணப்பட்டது.

ஜெர்மனியின் தோல்வியும் முதல் உலகப்போரின் இறுதியில் பட்ட அவமானமும் நாட்டுப்பற்றுகொண்ட ஜெர்மனியின் மக்களுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. பெருமந்தம் மேலும் அவர்களது ஏமாற்றத்தை அதிகமாக்கி அவர்களைக் குடியரசுக்கட்சியின் அரசுக்கெதிராய்த் திருப்பியது.

ஜெர்மானிய பாசிசத்தின் தோற்றம்

ஜெர்மனியில் பாசிசத்தின் தோற்றம் 1919லிருந்து தொடங்குகிறது. 1919ஆம் ஆண்டில், ஏழு நபர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவானது, மியூனிச் நகரில் சந்தித்து தேசிய சோசலிஸ்ட் ஜெர்மன் உழைப்பாளர் கட்சி சுருக்கமாக நாசி (Nazi) கட்சியை நிறுவியது. ஹிட்லரும் அவர்களுள் ஒருவராக இருந்தார். முதல் உலகப்போரின் போது பவேரியாவின் படையில் பணியாற்றினார். அவரின் ஆற்றல் மிக்க உரை வீரர்களைத் தட்டி எழுப்பியது. 1923இல் பவேரியாவில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற அவர் முயற்சியை மேற்கொண்டார். மியூனிச் நகரில் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்படாமல் அவர் மேற்கொண்ட தேசியப்புரட்சி அவரைச் சிறையில் தள்ளியது. சிறையில் இருந்தபோது தனது அரசியல் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய சுயசரிதை நூலான

சமூக ஜனநாயகக்கட்சியானது ஜெர்மன் பொதுத்தொழிலாளர் கழகம் என்ற பெயரில் 1863 மே 23இல் லிப்சிக் நகரத்தில் நிறுவப்பட்டது. அதனை நிறுவியவர் பெர்டினன்ட் லாஸ்ஸல் என்பவராவார். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஜெர்மானிய மேட்டுக் குடியினர் ஒரு சோசலிசக்கட்சியின் இருப்பையே புதிதாக ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ரெய்க்கின் (குடியரசு) பாதுகாப்புக்கும் உறுதிப்பாட்டிற்கும் ஒரு அச்சுறுத்தலாகக் கருதினர். எனவே பிஸ்மார்க் 1878 முதல் 1890 வரை இக்கட்சியைத் தடைசெய்திருந்தார்.

1945இல் ஹிட்லரின் மூன்றாவது ரெய்க்கின் (குடியரசின்) வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து இக்கட்சி புத்தெழுச்சி பெற்றது. ஹிட்லரை எதிர்த்த கட்சி என்ற பெயருடன் வெய்மர் காலத்திலிருந்து செயல்படும் ஒரேகட்சி இதுவேயாகும்.

மெயின் காம்ப் (Mein kampf – எனது போராட்டம்) எனும் நூலை எழுதினார். 1932இல் நடைபெற்ற குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் கம்யூனிஸ்டுகள் 6,000,000 வாக்குகளைப் பெற்றனர். முதலாளிகள், சொத்து உரிமையாளர்கள் நாசிசத்தை ஆதரிக்க தொடங்கினர். இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி ஹிட்லர் தவறான வழியில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார்.

ஹிட்லர்

ஹிட்லரின் நாசிச அரசு

கம்யூனிஸ்டுகள் சமூக ஜனநாயகக்கட்சியுடன் (Social Democratic Party) கூட்டணி வைக்க மறுத்ததால் ஜெர்மனியில் குடியரசுஆட்சி கவிழ்ந்தது. அதன்விளைவாகத் தொழிலதிபர்களும் வங்கியாளர்களும் குடியாட்சிக் கட்சியினரும் ஹிட்லரைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் 1933இல் ஹிட்லரை சான்சிலராக (முக்கிய அமைச்சர்) பதவியில் அமர்த்தும்படி குடியரசுத் தலைவர் வான் ஹிண்டன்பர்க் என்பாரை வற்புறுத்தினர். மூன்றாவது ரெய்க் (குடியரசு) என்றழைக்கப்பட்ட ஹிட்லரின் நாசிஅரசு முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனியில் நிறுவப்பட்டிருந்த பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

ஹிட்லர் வெய்மர் குடியரசின் கொடிக்குப் பதிலாக ஸ்வஸ்திக் சின்னம் (卐) பொறிக்கப்பட்ட தேசிய சோசலிசக்கட்சியின் கொடியை அறிமுகம்செய்தார். ஜெர்மனி மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட நாடாக மாற்றப்பட்டது. நாசிச கட்சியைத்தவிர பிறகட்சிகள் அனைத்தும் சுட்டத்திற்குப் புறம்பானவை என்று அறிவிக்கப்பட்டன. பழுப்புநிறச் சட்டை அணிந்த போர்வீரர்கள், முழங்கால்களுக்கு மேல்வரும் காலணிகள் அணிந்த புயல்படையினர் ஆகியோரின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டது. ஹிட்லர் இளைஞர் அணியும், தொழிலாளர் அமைப்பும் நிறுவப்பட்டன. தொழிற்சங்கங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன. அவற்றின் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் ஜெர்மன் தொழிலாளர் அமைப்பில் சேருவதற்கு வற்புறுத்தப்பட்டனர்.

வேலைநிறுத்தங்கள் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவை என அறிவிக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தை அரசே நிர்ணயித்தது. பத்திரிக்கைகள், அரங்குகள், திரைப்படங்கள், வானொலி, கல்வி ஆகிய அனைத்தும் அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன.

நாசி கட்சியின் பரப்புரைகளுக்கு ஜோசப் கோயபெல்ஸ் தலைமையேற்றார். இவர் திட்டமிடப்பட்ட பரப்புரைகளின் மூலம் பொதுமக்களின் கருத்துக்களை நாசிகளுக்கு ஆதரவாக மாற்றினார். கெஸ்டபோ எனும் ரகசியக் காவல்படை மற்றும் ஹிட்லரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்களை ஹைட்ரிச் ஹிம்லர் என்பவர் நிர்வகித்தார்.

நாசி கட்சியின் யூதக்கொள்கை

ஹிட்லருடைய அரசு ஒருக்குமுறை நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றியதோடு யூதஇன மக்களுக்கு எதிராக ஒருக்குமுறைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. யூதர்கள் அரசுப்பணிகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்களுக்குக் குடியரிமையும் மறுக்கப்பட்டது. யூதர்களின் வணிகங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. அவர்களின் நிறுவனங்கள் தாக்கப்பட்டன. இரண்டாவது உலகப்போர் வெடித்த பின்னர், மின்கம்பி வேலிகளால் சூழப்பெற்ற கண்காணிப்புக் கோபுரங்களுடன் கூடிய சித்ரவதை முகாம்கள் அமைக்கப்பெற்று அவற்றில் யூதர்கள் சிறை வைக்கப்பட்டனர். உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான அளவைக் காட்டிலும் குறைவாகவே உணவு வழங்கப்பட்ட அவர்கள் கட்டாய உழைப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் பூண்டோடு அழிக்கப்படுவதற்கான முகாம்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு தொழிற்சாலை சார்ந்த முறைகளில் (விஷவாயு அறைகள்) கொல்லப்பட்டனர். இப்படுகொலை நாசிக்களால் 'இறுதித் தீர்வு' (Final Solution) என்றழைக்கப்பட்டது.

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களை ஹிட்லர் எதிர்த்தல்

1934ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் ஹிண்டென்பர்க் இயற்கை எய்தவே, சான்சிலராக இருந்த ஹிட்லர் குடியரசுத்தலைவராகவும் ராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதியாகவும் பொறுப்பேற்றார். ஹிட்லருடைய அயலுறவுக் கொள்கையானது ஜெர்மனியின் படைபலத்தை முன்பிருந்ததைப் போலவே பெருக்குவது, ஜெர்மனி வலுவிழந்து போவதற்குக் காரணமாயிருந்த வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களை ஏற்காமல் மீறுவது என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

இரு உலகப்போர்களுக்கு இடையில் உலகம்

2.3

ஆசியாவில் காலனிய எதிர்ப்பியக்கங்களும், காலனிய நீக்கச் செயல்பாடுகளும்

(அ) பிரெஞ்சு இந்தோ-சீனா

காலனிய எதிர்ப்புணர்வின் எழுச்சி

1887இல் பிரான்சால் கைப்பற்றப்பட்டதிலிருந்து இந்தோ-சீனா (இன்றைய கம்போடியா, லாவோஸ், வியட்நாம்) தனது எதிர்ப்பைக்காட்டி வந்தது. இந்தோ-சீனர்கள் பிரெஞ்சு மொழியும் பண்பாடும் தங்கள் மீது திணிக்கப்படுவதை எதிர்த்தபோதும் புரட்சி பற்றிய சிந்தனைகளை பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டனர். முதல் உலகப்போரின் போது ஒரு லட்சம் இந்தோ-சீனர்கள் பிரான்சில் போரிட்டனர். போரின்போது பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எவ்வாறு போரிட்டனர், எவ்வாறு துன்புற்றனர் என்பது குறித்த நேரடிஅனுபவ அறிவோடு திரும்பினர். மேலும் சீனத் தலைநிலப்பகுதியிலிருந்து பரவிய கம்யூனிசச் சிந்தனைகளும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதிலிருந்து இந்தோ-சீனாவின் கணிசமான செல்வம் காலனியாதிக்க சக்திக்கே பயன்படுவதை பலர் உணர்ந்தனர்.

காலனிய நீக்கம் என்பது காலனியாதிக்க சக்திகள் காலனிகள் மீது கொண்டுள்ள நிறுவனம் மற்றும் சட்டம் சார்ந்த கட்டுப்பாடுகளைச் சொந்த தேசிய அரசுகளிடம் வழங்குவதாகும்.

வியட் மின் கட்சியின் உதயம்

இந்தோ-சீனாவில் இருந்த அரசியல் கட்சிகளில் வியட்நாம் தேசியக் கட்சியே முக்கியமானது. 1927இல் உருவாக்கப்பட்ட இக்கட்சி மக்கள் தொகையில் பணக்காரர்களையும் நடுத்தரப்பிரிவு மக்களையும் கொண்டிருந்தது. 1929இல் வியட்நாம் வீரர்கள் இராணுவப்புரட்சி செய்தனர். பிரெஞ்சு

ஹோ சி மின்

கவர்னர் ஜெனரலைக் கொலைசெய்வதற்கான முயற்சியும் தோல்வி அடைந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து கம்யூனிஸ்ட்களின் தலைமையில் மிகப்பெரும் விவசாயிகளின் புரட்சியும் நடைபெற்றது. இப்புரட்சி ஒருக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 'வெள்ளை பயங்கரவாதம் (White Terror)' என்பது அரங்கேறியது. புரட்சியாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லப்பட்டனர்.

ஹோ சி மின் 1890இல் டோங்கிங்கில் பிறந்தார். தனது 21 ஆவது வயதில் அவர் ஐரோப்பா சென்றார். லண்டன் உணவுவிருதியொன்றில் சமையல்கலைஞராய் பணியாற்றியபின் அவர் பாரிஸ் சென்றார். பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் வியட்நாமின் சுதந்திரத்திற்காக ஆதரவு திரட்டினார். தினசரிகளில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் குறிப்பாக "விசாரணையில் பிரெஞ்சு காலனியாதிக்கம்" எனும் சிற்றேடு அவரை நன்கறியப்பட்ட வியட்நாமிய தேசியவாதி ஆக்கியது. 1921இல் ஹோ சி மின் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கியவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவர் மாஸ்கோ சென்று புரட்சியின் நுட்பங்களைக் கற்றார். 1925இல் 'புரட்சிகர இளைஞர் இயக்கம்' எனும் அமைப்பை நிறுவினார்.

வெள்ளை பயங்கரவாதத்திற்குப் பின்னர் ஹோ சி மின் மாஸ்கோ சென்றார். 1930களை மாஸ்கோவிலும் சீனாவிலும் கழித்தார். இரண்டாவது உலகப்போரின் தொடக்கத்தில் பிரான்ஸ் ஜெர்மனியால் 1940இல் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஹோ சி மின்னும் அவருடைய தோழர்களும் இச்சூழலைப் பயன்படுத்தி வியட்நாமின் விடுதலையை முன்னெடுத்தனர். 1941 ஜனவரி திங்கள் எல்லையைக் கடந்து வியட்நாம் வந்த அவர்கள் 'வியட்நாம் விடுதலை சங்கம்' அல்லது வியட்மின் எனும் அமைப்பை நிறுவினர். இது தனித்தன்மை வாய்ந்த வியட்நாமிய தேசியத்திற்குப் புதிய அழுத்தத்தைக் கொடுத்தது.

(ஆ) இந்தியாவில் காலனியாதிக்க நீக்கம்

மாகாணங்களில் இரட்டையாட்சி

இந்தியாவில் காலனிய நீக்கச்செயல்பாடானது இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், 1905இல் சுதேசி இயக்கத்தோடுத் துவங்கியது. முதல் உலகப்போரானது விரைவான அரசியல் பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. 1919இல் இந்திய அரசுச்சட்டம் இரட்டையாட்சி முறையை அறிமுகம் செய்தது. அச்சட்டம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாகாண சட்டசபைகளுக்கும் மாற்று அதிகாரங்களின் பட்டியலின் கீழ்வரும் சிலதுறைகளை இந்திய அமைச்சர்களே நிர்வகிக்கவும் வழிவகை செய்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இரட்டையாட்சி தொடர்பான ஏற்பாடுகளை மறுத்ததோடு சட்டசபைகளைப் புறக்கணிக்க முடிவு செய்தது.

இந்தியாவைத் தொழில்மயமாக்குவதில் நடவடிக்கைக் குறைபாடுகள்

சர்க்கரை, சிமெண்ட், சில வேதியியல் பொருள்களுக்கு எதிர்மறையான பாகுபாட்டு மனப்பான்மையோடு வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்பைத் தவிர காலனியப் பொருளாதாரக் கொள்கையில் மாற்றமேதுமில்லை. ஆனால் உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த அறிவுரைகளும், கல்வியும் வழங்குதல் புதிய துறைகள் தொடர்பாக முன்னோடித் தொழில் கூடங்களை அரசு தொடங்குதல் போன்ற

வடிவங்களில் மட்டுமே அரசு உதவிகள் செய்தது. ஆனால் ஆங்கிலேய நிறுவனங்கள் அரசின் தலையீட்டை எதிர்த்ததால் வெகுவிரைவில் இக்கொள்கையும் கைவிடப்பட்டது.

இந்திய வேளாண்மையின் மீது பெருமந்தம் ஏற்படுத்தியத் தாக்கம்

பொருளாதாரப் பெருமந்தம் (1929) இந்திய வேளாண்மைக்கும் உள்நாட்டு உற்பத்தித் தொழில்களுக்கும் மரணஅடியைக் கொடுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக வேளாண் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை பாதியாகக் குறைந்தது. ஆனால் விவசாயி, நிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய குத்தகைத் தொகையில் மாற்றமேதுமில்லை. விவசாய விளைபொருள்களின் விலையைப் பொறுத்தமட்டிலும் அரசுக்கு விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய பணம் இரண்டு மடங்காகிற்று. விலைவாசியில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் வீழ்ச்சி இந்திய தேசியவாதிகளை உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் கோரிக்கையை வைக்கத் தூண்டியது. 1930களில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு போராளும் குணம் மிக்க மாபெரும் மக்கள் இயக்கமாக எழுச்சி பெற்றது.

1935ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசுச் சட்டம்

ஆங்கிலேயர்களுக்கு இந்திய தேசியவாதிகளைச் சமாதானம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதன் வெளிப்பாடே 1935 இந்திய அரசுச் சட்டம். இச்சட்டம் உள்ளாட்சி அரசு நிறுவனங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கியதோடு நேரடித் தேர்தலையும் அறிமுகம் செய்தது. இச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் 1937ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களில் பெரும்பாலான மாகாணங்களில் அகில இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அதிர்வை ஏற்படுத்தும் வெற்றியைப் பெற்றது. இருந்தபோதிலும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் அமைச்சரவைகளை கலந்தாலோசிக்காமல் ஆங்கில அரசு இந்தியாவை இரண்டாம் உலகப்போரில் ஈடுபடுத்தியதால் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்யும் கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டது.

2.4 ஆப்பிரிக்காவில் காலனிய எதிர்ப்பியக்கங்கள்

ஆப்பிரிக்காவில் குடியேற்றங்கள்

ஆப்பிரிக்காவின் கடற்கரைப்பகுதிகளில் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இடஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு ஒருசில ஐரோப்பியக் குடியேற்றங்களும் உருவாயின. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி கால் நூற்றாண்டு வரையிலும் ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதிகள் வெளியுலகத்துக்குத் தெரியாமலேயே இருந்தது. 1875க்குப் பின்னர் ஐரோப்பியர்களின் காலனிகள் இங்கு உருவாயின. 1884-1885 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பெர்லின் காலனிய மாநாட்டில் காலனியாதிக்க சக்திகள் ஆப்பிரிக்காவைத் தங்கள் செல்வாக்கு மண்டலங்களாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆங்கிலேயருக்கும் தென்னாப்பிரிக்க போயர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்றப் போர் இத்தீர்மானத்திற்கு எதிரான செயலாகும்.

போயர் போர்கள்

இங்கிலாந்தின் காலனிகளான நேட்டால், கேப்காலனி ஆகிய இரண்டிற்கும் சுதந்திர போயர் நாடுகளான டிரான்ஸ்வால் மற்றும் ஆரஞ்சு சுதந்திரஅரசு ஆகியவற்றுக்கிடையே நீண்ட காலமாக நட்புறவு நிலவவில்லை. 1886இல் டிரான்ஸ்வால் பகுதியில் தங்கம் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பெரும் எண்ணிக்கையில் ஆங்கிலேயச் சுரங்கத்தொழில் சார்ந்தோர் ஜோகன்னெஸ்பர்க்கிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் குடியேறினர். இவர்களை வெறுத்த போயர்கள் இவர்களை யுட்லேண்டர்ஸ்

போயர் போர்

இரு உலகப்போர்களுக்கு இடையில் உலகம்

(Uitlanders-அயலவர்) என்றே குறிப்பிட்டனர். குடியேறியவர் மீது அதிகவரிகளை விதித்த போயர்கள், அவர்களுக்கு அரசியல் உரிமைகளையும் மறுத்தனர். யுட்லேண்டர்ஸின் அரசியல்உரிமைகள் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளில் உடன்பாடுகளேதும் ஏற்படவில்லை. எனவே தென்னாப்பிரிக்காவில் யார் அதிகாரம் மிகுந்தவர்கள்? போயர்களா? அல்லது ஆங்கிலேயர்களா? எனும் கேள்வியெழுந்தது. ஆங்கிலேயர்களால் தாக்கப்படுவோம் என்ற அச்சத்தில் போயர்கள் ஆயுதம் தரித்தனர். ஆங்கிலேயர்களைத் தாக்குவதெனவும் முடிவு செய்தனர்.

1899இல் தொடங்கிய போயர் போர்கள் 1902 வரை மூன்றாண்டுகள் தொடர்ந்தன. போரின் தொடக்கத்தில் போயர்கள் வெற்றிபெற்றனர். ஆனால் 1900இல் முதற்பாதியில் புதிதாக தருவிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப்படைகளால் போயர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு பிரிட்டோரியா கைப்பற்றப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் போர் முடிந்துவிட்டது எனக்கருதினர். ஆனால் போயர்கள் கொரில்லாப்போரைக் கைக்கொண்டனர். இது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடித்தது. இதற்கு பதிலடி கொடுக்கும் முகமாக ஆங்கிலேயர் வயல்களையும் பயிர்களையும் நாசம் செய்தனர். போயர் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் பாசறைகளில் சிறைவைத்தனர். உணவு, மருத்துவப் பற்றாக்குறையின் காரணமாகவும் சுகாதார வசதிகளின்மையாலும் 26,000 போயர் மக்கள் மாண்டனர். இரண்டு போயர் நாடுகளையும் ஆங்கிலேயர் இணைத்துக்கொண்டனர். ஆனால் நாளடைவில் சுயாட்சி வழங்கப்படுமென போயர்களுக்கு வாக்குறுதி வழங்கப்பட்டது. 1907இல் டிரான்ஸ்வால், ஆரஞ்சு சுதந்திர அரசு ஆகிய இருநாடுகளுக்கும் முழுமையான பொறுப்பாட்சி வழங்கப்பட்டது. பின்னர் இந்நான்கும் ஒர் ஒன்றியமாக உருவானது. மேலும் 1909இல் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தென்னாப்பிரிக்கச் சட்டம் கேப் டவுனில் ஒன்றியப் பாராளுமன்றத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது. 1910ஆம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்க ஒன்றியம் (Union of South Africa) உதயமானது.

தென்னாப்பிரிக்காவில் குடியேறிய டச்சுக் குடியேறிகளின் வம்சாவளியினரே ஆப்பிரிக்கநேர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்ட போயர்கள் ஆவர். இவர்களது மொழி ஆப்பிரிக்கான்ஸ்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் தேசிய அரசியல்

தென்னாப்பிரிக்காவில் இரு முக்கிய அரசியல்கட்சிகள் செயல்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்களைக் கொண்ட யூனியனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் ஆப்பிரிக்க நேர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட போயர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருந்த தென்ஆப்பிரிக்கக் கட்சி. முதல் பிரதமமந்திரியான போதா, தென்ஆப்பிரிக்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஆங்கிலேயருடன் ஒத்துழைத்து ஆட்சியை நடத்தினார். ஆனால் தென்னாப்பிரிக்கக் கட்சியைச் சேர்ந்த போராரும் குணமிக்க ஒருபிரிவினர் ஹெர்சாக் என்பவரின் தலைமையின் கீழ் தேசியக்கட்சி எனும் கட்சியைத் தொடங்கினர். 1920ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தேசியக் கட்சி நாற்பத்து நான்கு இடங்களைக் கைப்பற்றியது. தென்னாப்பிரிக்கக் கட்சி ஸ்மட்ஸ் என்பாரின் தலைமையில் நாற்பத்தொன்று இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. இத்தருவாயில் ஆங்கிலேயர் அதிகமிருந்த யூனியனிஸ்ட் கட்சி தென்னாப்பிரிக்கக்கட்சியுடன் இணைந்தது. இதனால் போர்க்குணம் கொண்ட ஆப்பிரிக்கநேர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த தேசியக்கட்சியைக் காட்டிலும் ஸ்மட்ஸ் பெரும்பான்மை பெற்றார்.

ஸ்மட்ஸ்

கறுப்பின மக்களுக்கு எதிரான இனக்கொள்கை

ஆப்பிரிக்கநேர்கள் கறுப்பின மக்களுக்கும் சிறுபான்மை இந்தியர்களுக்கும் எதிராக கடுமையான இனக்கொள்கையைப் பின்பற்றினர். கறுப்பின மக்களின் குடியிருப்புகளை நகரங்களின் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்குள்ளாக கட்டுப்படுத்துவதற்காக 1923இல் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஏற்கனவே 1913இல் இயற்றப்பட்ட சட்டம் வெள்ளை மற்றும் கறுப்பின விவசாயிகளைப் பிரித்து வைத்தது. இதனால் நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கறுப்பின மக்களால் நிலங்களை வாங்குவது முடியாமலேயே போனது. 1924ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெள்ளையினச் சுரங்கத் தொழிலாளர்களை அதிகம் கொண்ட தொழிலாளர் இயக்கத்தின் ஆதரவுடன் தேசியக்கட்சி வெற்றி பெற்றது. 1924இல் இயற்றப்பட்ட சட்டம் கறுப்பின மக்களை வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதிலிருந்தும் தொழிற்சங்கத்தில் சேருவதில் இருந்தும் தடுத்தது. மாநிலத்தில் கறுப்பின மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மண்ணின் மைந்தர்களான கறுப்பினமக்கள் அனைத்து உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டு அவர்கள் அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் ஆகிய அனைத்துத் தளங்களிலும் துன்புற்றனர்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் இனஒதுக்கல்:

இனஒதுக்கல் என்பதன் பொருள் தனிமைப்படுத்துதல் அல்லது ஒதுக்கிவைத்தல் என்பதாகும். இது 1947இல் தேசியவாதக் கட்சியின் கொள்கையாயிற்று. 1950 முதல் வரிசையாகப் பல சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. ஒட்டுமொத்த நாரும் பல்வேறு இடங்களுக்கான தனித்தனிப் பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டன. வெள்ளை இனத்தவருக்கும் வெள்ளையரல்லாத இனத்தவருக்கும் இடையில் திருமணங்கள் தடைசெய்யப்பட்டன. ஏறத்தாழ அனைத்துப் பள்ளிகளும் அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன்மூலம் வெள்ளையருக்கு வழங்கப்படும் கல்வியில் இருந்து மாறுபட்ட கல்வியை ஏனைய ஆப்பிரிக்கர்களுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியும் பிரித்து வைக்கப்பட்டது. தென்னாப்பிரிக்காவில்

வெள்ளை கறுப்பின மக்களுக்கிடையிலான அரசியல் சமத்துவம் என்பது மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்காக இருக்கும் கறுப்பின மக்களின் ஆட்சியைக் நெல்சன் மண்டேலா குறிக்கும் உண்மையின் அடிப்படையிலேயே இனஒதுக்கல் உருவானது. நெல்சன் மண்டேலா அரசியல் வானில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிப் பொதுமக்களின் பேராதரவைப் பெற்றபோது ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தடைசெய்யப்பட்டு நெல்சன் மண்டேலா சிறை வைக்கப்பட்டார். உலக அளவிலான எதிர்ப்பலைகள் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இனவாத ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவர உதவியது. 1990இல் ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் மீதான தடை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டு மண்டேலா 27 ஆண்டுகளுக்குப் பின் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தேர்தலில் ஆப்பிரிக்க மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. தேர்தலில் ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்று மண்டேலா தென்னாப்பிரிக்காவின் முதல் கறுப்பினக் குடியரசுத் தலைவரானார். இனஒதுக்கல் கொள்கை ஒரு முடிவுக்கு வந்தாலும் ஆப்பிரிக்காவின் பொருளாதார மண்டல முழு ஆதிக்கமும் வெள்ளை இனத்தவரிடமே உள்ளது.

2.5

தென் அமெரிக்காவில் அரசியல் வளர்ச்சிப் போக்குகள்

மாயர்களும் அஸ்டெக்குகளும்

ஐரோப்பியர்கள் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னர் மத்திய அமெரிக்காவில் மெக்சிகோ, தென் அமெரிக்காவில் பெரு ஆகிய பகுதிகளில் மூன்று நாகரிகங்களின் மையங்கள் இருந்துள்ளன. மாயா, இன்கா, அஸ்டெக் நாகரிகங்கள் எனப்படும் இவைமிகவும் முன்னேறிய நாகரிகங்களாக இருந்துள்ளன. இந்நாகரிகங்களுக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் பலநாடுகள் இருந்தன. சிறந்த நிர்வாகக் கட்டமைப்புடன் வலிமைமிக்க அரசாங்கங்களை அவை கொண்டிருந்தன. 11ஆம் நூற்றாண்டில் பெரிய நகரங்கள் இணைந்து மாயாபன் எனும் அமைப்பாக உருவானது (அமெரிக்க மண்ணின் மைந்தர்களின் மாயா நாகரிகமையம்). இவ்வமைப்பு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகள் செயல்பட்டது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மாயாபன் அழிக்கப்பட்டாலும் ஏனையநகரங்கள் தொடர்ந்து இருந்தன. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் மெக்சிகோவிலிருந்து வந்த அஸ்டெக்குகள் மாயா நாட்டைக் கைப்பற்றி டெனோசுட்டலான் எனும் தலைநகரை நிறுவினர். ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகள் அஸ்டெக்குகள் தங்கள் பேரரசை ஆட்சி செய்தனர்.

ஐரோப்பியக் காலனியாதிக்கமும் அதன் தாக்கமும்

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் (1519 தருவாயில்) அஸ்டெக்குகள் தங்கள் அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்தபோது ஹெர்னன் கோர்டஸ் எனும் ஸ்பானியரின் தலைமையில் வந்த விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய துணிச்சல்மிக்க வீரர்களின் முன்னர் மொத்தப் பேரரசும் நிலைகுலைந்தது. கோர்டஸின் படையெடுப்புடன் ஒட்டுமொத்த மெக்சிகன் நாகரிகமும் சீர்குலைந்தது. அத்துடன் பெருமைவாய்ந்த நகரமான டெனோசுட்டலானும் அந்நாகரிகத்திற்கான சுவடுகளேதுமின்றி அழிந்துபோனது. இது உலகின் மிக மோசமான இனப்படுகொலைகளுள் ஒன்றாகும். மற்றொரு புகழ்பெற்ற படையெடுப்பாளர் பிரான்சிஸ்கோ பிசாரோ எனும் ஸ்பானியராவார். இவர் இன்கா பேரரசின் மீது படையெடுத்துக் கைப்பற்றினார். இன்கா பெயரிலேயே சில ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிய முயன்ற பிசாரோ அளவிடற்கரிய செல்வங்களைக் கைப்பற்றினார். பின்னர் ஸ்பானியர்கள் பெருவை தங்கள் பகுதிகளில் ஒன்றாய் மாற்றினர்.

பிசாரோ

இரு உலகப்போர்களுக்கு இடையில் உலகம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசியல், சுதந்திரம், நிர்வாக சுயாட்சி, பொருளாதாரத்தில் சுயாதிபத்திய உரிமை (சுயமாக முடிவெடுக்கும் உரிமை) ஆகிய கோரிக்கைகள் லத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதும் பரவியது. ஹைதி நாட்டின் அடிமைகள், காலனியமக்கள் ஆகியோர்க்கும் ஆங்கிலேய, பிரெஞ்சு காலனி ஆதிக்க சக்திகளின் படைகளுக்குமிடையே கொடூரமான போர்கள் நடைபெற்றன. 1791-1804 காலப்பகுதிகளில் தெளசெயிண்ட் லாவெர்தூரி என்பவரின் தலைமையில் நடைபெற்ற இப்போராட்டங்கள் பிரான்சின் காலனியாதிக்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து ஹைதி மக்கள் விடுதலை பெறுவதில் முடிந்தது. இவ்வாறு அடிமை முறையையும் பிரான்சின் காலனியர் கட்டுப்பாடுகளையும் தூக்கியெறிந்த முதல் கரீபிய நாடாக ஹைதி உருவெடுத்தது.

ஸ்பெயின், போர்த்துகல் மீதான நெப்போலியப் படையெடுப்பின் தாக்கம்

அமெரிக்க, பிரெஞ்சுப் புரட்சிகள் லத்தீன் அமெரிக்கர்களுக்கு ஊக்கமளித்தன. 1808இல் நெப்போலியன் ஸ்பெயின், போர்த்துகல் ஆகிய நாடுகளின்மீது படையெடுத்தது தென்அமெரிக்காவில் விடுதலைப்போராட்டச் செயல்பாடுகளை விரைவுபடுத்தின. விடுதலை வீரர், 'தளை தகர்ப்பாளர்' என அறியப்பட்டிருந்த சைமன் பொலிவர் என்பவரின் தலைமையில் ஏற்கனவே விடுதலை உணர்வு வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. போர்த்துகலை நெப்போலியன் கைப்பற்றியபோது போர்த்துகீசிய அரச குடும்பம் லிஸ்பன் நகரைவிட்டு தப்பியோடியதால் போர்த்துகலின் காலனியாக இருந்த பிரேசில் சுதந்திர நாடானது. போர்த்துகல் அரியணைக்கான தனது உரிமையைத்துறந்த முதலாம் பெட்ரோ, பிரேசிலின் சுதந்திரத்தைப் பிரகடனம் செய்தார்.

சைமன் பொலிவர்

முதலாம் பெட்ரோ

மன்றோவின் கோட்பாடு

1815இல் நெப்போலியன் வீழ்ச்சியுற்றபோது விடுதலைப் போராட்டங்கள் மேலும்

தீவிரமடைந்தது. ஆனால் இச்சமயத்தில் அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் மன்றோ தனது புகழ்பெற்ற மன்றோ கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். அமெரிக்காவின் எந்த பகுதியிலும் அது வடக்கோ தெற்கோ ஐரோப்பியர்கள் தலையிட்டால் அது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கெதிரான போராகக் கருதப்படும் என அறிவித்தார். இப்பயமுறுத்தல் ஐரோப்பியர்களை அச்சங்கொள்ள வைத்து அவர்களை தென்அமெரிக்க விவகாரங்களிலிருந்து விலகியிருக்கச் செய்தது. 1830வாக்கில் ஒட்டு மொத்த தென்அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றன. இவ்வாறு ஐரோப்பிய நாடுகளிடமிருந்து அமெரிக்கா, தென்அமெரிக்கக் குடியரசுகளைக் காப்பாற்றியது. ஆனால் காப்பாற்றிய அமெரிக்காவிடமிருந்து, தென் அமெரிக்காவைக் காப்பாற்ற யாருமில்லை.

லத்தீன் அமெரிக்க தேசியவாதிகளிடையே ஒற்றுமையின்மை

லத்தீன் அமெரிக்க தேசியவாதிகள் ஸ்பெயின், போர்த்துகல் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக மட்டும் போர் செய்யவில்லை. தங்களுக்கிடையேயும் மோதிக்கொண்டனர். 1821இல் மத்திய அமெரிக்கா

மெக்சிக்கோவிடம் இருந்து பிரிந்தது. பின்னர் (1839) மத்திய அமெரிக்காவே ஐந்து குடியரசுகளாகப் (கோஸ்டாரிக்கா, எல் சால்வடார், கவுதமாலா, ஹோண்டுராஸ், நிகராகுவா) பிரிந்தது. 1828இல் உருகுவே பிரேசிலிடமிருந்துப் பிரிந்தது. 1830இல் பொலிவரால் உருவாக்கப்பட்ட கிரான் கொலம்பியாவிலிருந்து வெனிகுவாவும், ஈக்வடாரும் பிரிந்தன.

அமெரிக்காவின் ஏகாதிபத்திய ஆர்வம்

இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில், 1898இல் ஸ்பானியர்களைத் தோற்கடித்த அமெரிக்கா கியூபாவையும் போர்ட்டோ ரிக்கோவையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. 1898 முதல் 1902 வரை கியூபா அமெரிக்காவின் இராணுவ ஆட்சியின் கீழிருந்தது. இறுதியில் அமெரிக்கர்கள் கியூபாவை விட்டு வெளியேறிய போது கியூபாவில் கப்பற்படைத்தளம் ஒன்றை மட்டும் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டனர். 1904இல் தியோடர் ரூஸ்வெல்ட், மன்றோ கோட்பாட்டில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார். இத்திருத்தம்

தியோடர் ரூஸ்வெல்ட்

லத்தீன் அமெரிக்கா

ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதற்காக இலத்தீன் அமெரிக்கா விவகாரங்களில் தலையிட அமெரிக்காவிற்கு அனுமதி வழங்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் அமெரிக்கா அரசியல்ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் பொருளாதாரரீதியாகவும் மேம்பட்ட செல்வாக்குப் பெற்ற நாடானது.

தன் அமெரிக்காவில் பெருமந்தம்

பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தால் உருவான சூழ்நிலையில் சிலரின் அல்லது சில குடும்பங்களின் ஆட்சியால் பல உறுதியான குழுக்களின் எதிர்பார்ப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மெக்சிகோவில் அதிருப்திக் குழுக்கள், நடுத்தரவர்க்க அறிவுஜீவிகள், வேளாண் சமூகங்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய வன்முறை சார்ந்த சமூக எதிர்ப்புகள் அரங்கேறின. வேறு இடங்களில் தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் புதிய சமூக குழுக்கள் வாக்குப்பெட்டிகள் வழியாக அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற உதவிசெய்தன.

இலத்தீன் அமெரிக்கா, அமெரிக்காவின் தலையீட்டை எதிர்த்ததோடு, டாலர் ஏகாதிபத்தியத்தை விரும்பவில்லை. 1933க்குப் பின்னர் அமெரிக்காவின் கொள்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் பிராங்க்ளின் D. ரூஸ்வெல்ட் தன்னுடைய 'அண்டை நாட்டுடன் நட்புறவு' கொள்கையில், அமெரிக்கா வேறு எந்த நாடுகளின் உள்நாட்டு விவகாரங்களிலும் தலையிடாது என்று கூறியதோடு லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்குப் பொருளாதார தொழில்நுட்ப உதவிகளைச் செய்யவும் ஒத்துக்கொண்டார்.

டாலர் ஏகாதிபத்தியம்: இச்சொல் தொலைதூர நாடுகளுக்குப் பொருளாதார உதவிசெய்வதன் மூலம் அவற்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும், தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், அமெரிக்கா பின்பற்றியக் கொள்கையை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாகும்.

பாடச்சுருக்கம்

- முதல் உலகப்போர் முடிந்ததிலிருந்து காலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் தீவிரமடையத் தொடங்கின.
- தோல்வியடைந்த நாடுகளுக்கு எதிராகப் பாரிஸ் அமைதி மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட கடுமையான முடிவுகள், நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த ஆட்சிகளை நிலைகுலையச் செய்ததோடு அந்நாடுகளில் குறிப்பாக இத்தாலியிலும், ஜெர்மனியிலும் பாசிசசக்திகள் எழுச்சி பெறுவதற்கான சூழலையும் உருவாக்கின.
- 1929இல் அமெரிக்காவில் தோன்றியப் பொருளாதாரப் பெருமந்தம், பின்னர் உலகத்தின் அனைத்து முதலாளித்துவ நாடுகளையும் பாதித்து அரசியலிலும் சமூகத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.
- இந்தியாவில் இரு போர்களுக்கு இடையிலான காலப்பகுதியில் காலனி நீக்கச் செயல்பாடு.
- மன்றோ கொள்கை லத்தீன் அமெரிக்காவில் ஐரோப்பிய சக்திகள் காலனிகள் ஏற்படுத்துவதைத் தடுத்து அதன்மூலம் அவை முன்னதாகவே இறையாண்மைத் தகுதியைப் பெறுவதை உறுதிப்படுத்தியது. பின்னர் இதையே லத்தீன் அமெரிக்கர்கள் தங்கள் நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடவும் செல்வாதாரங்களைச் சுரண்டவும் அமெரிக்கா போட்ட வேடம் எனக் கருதினர்.

A-Z கலைச்சொற்கள்

ஒற்றுமை உணர்வு, பொதுக் காரியத்திற்கான ஆதரவு	Solidarity	a bond of unity, support for a common cause
விலைவீழ்ச்சி, சரிவு	Slump	a sudden severe or prolonged fall in the price
திவால், கடன் தீர்க்க முடியா நிலை	Bankruptcy	insolvency, financial ruin
பணமதிப்புக் குறைதல்	Devaluation	a decrease in the value of a country's currency

மிரட்டல், அச்சுறுத்தல்	Intimidation	threat, the act of making fearful
வலுப்படுத்தினர்	Bolstered	strengthened
மனத்தளர்ச்சி அடைதல், நம்பிக்கை இழத்தல்	Demoralized	having lost confidence or hope, disheartened
கெட்டிக்காரத்தனமாய் அல்லது சூழ்ச்சியாய் கையாளு	Manipulate	control or influence a person or situation cleverly, unfairly to achieve a specific purpose
செல்லாதாக்கல், ரத்துசெய்தல்	Annulling	declaring invalid or null and void

பயிற்சி

I சரியான விடையைத் தேர்வு செய்யவும்

- இத்தாலி யாருடன் லேட்டரன் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டது?
அ) ஜெர்மனி ஆ) ரஷ்யா
இ) போப் ஈ) ஸ்பெயின்
- யாருடைய ஆக்கிரமிப்பின்போது மெக்சிகோ நாகரிகம் நிலைகுலைந்து போயிற்று?
அ) ஹெர்மன் கோர்ட்டஸ்
ஆ) பிரான்சிஸ்கோ பிசாரோ
இ) தெளசெயின்ட் லாவெர்ட்யூர்
ஈ) முதலாம் பெட்ரோ
- பெரு நாட்டை யார் தங்களுடைய பகுதிகளில் ஒன்றாக ஆக்கிக்கொண்டனர்?
அ) ஆங்கிலேயர் ஆ) ஸ்பானியர்
இ) ரஷ்யர் ஈ) பிரெஞ்சுக்காரர்
- லத்தீன் அமெரிக்காவுடன் 'அண்டை நாட்டுடன் நட்புறவு' எனும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் யார்?
அ) பிராங்க்லின் D. ரூஸ்வெல்ட்
ஆ) ட்ரூமன்
இ) உட்ரோவில்சன்
ஈ) ஐசனோவர்
- உலகத்தின் எந்தப்பகுதி டாலர் அரசியல் ஏகாதிபத்தியத்தை விரும்பவில்லை?
அ) ஐரோப்பா ஆ) லத்தீன் அமெரிக்கா
இ) இந்தியா ஈ) சீனா

II கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

- சமூக ஜனநாயகக் கட்சியை நிறுவியவர் _____.
- நாசிச கட்சியின் பிரச்சாரங்களுக்குத் தலைமையேற்றவர் _____.
- வியட்நாம் தேசியவாதிகள் கட்சி _____ இல் நிறுவப்பட்டது.
- நாசிச ஜெர்மனியின் ரகசியக் காவல்படை _____ என அழைக்கப்பட்டது.
- தென்னாப்பிரிக்க ஒன்றியம் _____ ஆம் ஆண்டு மே மாதம் உருவானது.
- ஆப்ரிக்க தேசியக் காங்கிரஸ் தலைவரான நெல்சன் மண்டேலா _____ ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்.
- போயர்கள் _____ என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

III சரியான கூற்றைத் தேர்வு செய்க

- i) முதல் உலகப்போரில் இத்தாலியின் முதன்மையான சவாலான பணி ஆஸ்திரியர்களை தெற்குமுனையில் நிறுத்திவைப்பதாகும்.
ii) அமெரிக்காவில் மிகப்பெரும் பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி 1929ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 24ஆம் நாளில் ஏற்பட்டது.
iii) ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸின் மீதானத் தடை 1966இல் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.
அ) i), ii) ஆகியவை சரி
ஆ) iii) சரி
இ) ii), iii) ஆகியவை சரி
ஈ) i), ii), iii) ஆகியவை சரி

2. கூற்று: 1884-85இல் நடைபெற்ற பெர்லின் காலனிய மாநாடு காலனியாதிக்க சக்திகள் ஆப்பிரிக்காவைத் தங்களின் செல்வாக்கு மண்டலங்களாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம் எனத் தீர்மானித்தது.

காரணம்: ஆங்கிலேயருக்கும், போயர்களுக்கும் தென்னாப்பிரிக்காவில் நடைபெற்ற போர் இத்தீர்மானத்திற்கு எதிர்ப்பானதாகும்.

அ) கூற்று, காரணம் இரண்டுமே சரி

ஆ) கூற்று சரி ஆனால் காரணம் சரியான விளக்கமல்ல.

இ) கூற்று காரணம் ஆகிய இரண்டுமே தவறு

ஈ) கூற்று தவறு ஆனால் காரணம் கூற்றுடன் பொருந்தவில்லை.

IV பொருத்துக

1. டிரான்ஸ்வால் – ஜெர்மனியின் குடியரசுத் தலைவர்
2. ஹின்டன்பர்க் – ஹிட்லர்
3. மூன்றாம் ரெய்க் – இத்தாலி
4. மாட்டியோட்டி – தங்கம்

V சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்

1. இந்தோ-சீனாவில் நடைபெற்ற 'வெள்ளை பயங்கரவாதம்' குறித்து நீங்கள் அறிந்ததென்ன?
2. முசோலினியின் ரோமாபுரி நோக்கிய அணிவகுப்பின் விளைவுகள் யாவை?
3. பொருளாதாரப் பெருமந்தம் இந்திய வேளாண்மையின் மீது எத்தகையத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது?
4. "டாலர் ஏகாதிபத்தியம்" – தெளிவுபட விளக்குக.

VI விரிவான விடையளிக்கவும்

1. ஜெர்மனியில் ஹிட்லரின் எழுச்சிக்கு இடஞ்சென்ற சூழ்நிலைகளைக் கண்டறியவும்.
2. உலகப் போர்களுக்கிடையேயான காலத்தில் (1919-39) இந்தியாவில் காலனிய நீக்கச் செயல்பாடுகள் எவ்வாறு நடைபெற்றன என்பதனைக் குறித்து வரிசையாக விவரிக்க முயற்சி செய்யவும்.
3. தென் ஆப்பிரிக்க தேசிய அரசியலின் எழுச்சி, வளர்ச்சி குறித்து விவரிக்கவும்.

VII செயல்பாடுகள்

1. 1929ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட பங்குச்சந்தையின் வீழ்ச்சி எவ்வாறு அமெரிக்காவின் ஒவ்வொரு துறையையும் ஒவ்வொரு மக்கள் பிரிவினரையும் பாதித்தது என்பதைக் குறித்து ஒவ்வொரு மாணவரையும் ஒரு ஒப்படைப்பு எழுதக் கூறலாம்.
2. வியட்நாம் போர் குறித்து ஒரு குழுச் செயல்பாட்டு முறை விரும்பத்தக்கதாகும். வியட்நாம் மீது அமெரிக்காவின் வான்வெளித் தாக்குதல்கள் வியட்நாம் மக்களின் வீரம் செறிந்த எதிர்த்தாக்குதல் ஆகியவற்றைச் சித்தரிக்கும் படங்களைச் சேகரித்து ஒரு செருகேடு (album) தயார் செய்யலாம்.

மேற்கோள் நூல்கள்

1. Richard Overy (ed.) *Complete History of the World* (London: HarperCollins, 2007)
2. Chris Harman, *A People's History of the World* (New Delhi: Orient Longman, 2007).
3. R.D. Cornwell, *World History in the Twentieth Century* (London: Longman, 1972).
4. E.H. Gombrich, *A Little History of the World* (London: Yale University Press, 2008).
5. Jawaharlal Nehru, *Glimpses of World History* (New Delhi: Penguin Books, 2004).

அலகு - 3

இரண்டாம் உலகப்போர்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

கீழ்க்காண்பனவற்றோடு அறிமுகமாதல்

- முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளுதல். அவையே இறுதியில் இரண்டாம் உலகப்போருக்கு இட்டுச்சென்றதை அறிந்துகொள்ளுதல்
- பொதுவாகப் போரின் போக்கைப் புரிந்துகொள்ளுதல். குறிப்பாகப் போரின் திருப்புமுனைகளாய் அமைந்த முக்கிய நிகழ்வுகளை அறிந்துகொள்ளுதல்
- இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவுகளை அறிந்துகொள்ளுதல்
- பேரழிவு (Holocaust) என்பதையும், நாசிச ஜெர்மனியில் யூதர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொல்லப்பட்டதையும் புரிந்துகொள்ளுதல்
- இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஒரு புதிய பன்னாட்டு அமைப்பு முறையை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் குறித்த அறிவைப் பெறுதல்

அறிமுகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதி இவ்வுலகை நிலைகுலையச் செய்து, பெரும்சேதங்களை ஏற்படுத்திய இரண்டு மாபெரும் போர்களைச் சந்தித்தது. முதல் உலகப்போர் 1914இல் தொடங்கி 1918வரையும் இரண்டாம் உலகப்போர் 1939இல் தொடங்கி 1945வரையும் நடைபெற்றது. உலகம் ஏற்கனவே பல போர்களைச் சந்தித்திருந்தாலும் இவ்விரு போர்கள் மட்டுமே உலகப்போர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஏனெனில் இவ்விரு போர்களிலும் மோதல்கள் நடைபெற்ற பகுதிகள் பரந்துவிரிந்ததாக இருந்தன. மேலும் இப்போர்களினால் உயிரிழந்த ஆயுதம் ஏந்திப் போரிட்டோர், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் இறப்பு எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தது. மேலும் இவ்விரு போர்களும் ஐரோப்பிய, ஆசிய, ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களில் பல முனைகளில் நடைபெற்றன.

இவ்விரு போர்களிலும் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ரஷ்யா, அமெரிக்கா ஆகிய நேச, நட்ட நாடுகளின் கூட்டுப்படைகள் ஜெர்மனியின் தலைமையிலான மைய, அச்ச நாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டன.

இரண்டாம் உலகப்போரில் ஜெர்மனியின் நட்ட நாடுகளாக இத்தாலி மற்றும் ஜப்பான் விளங்கின.

3.1 இரண்டாம் உலகப் போருக்கான காரணங்கள், போரின் போக்கு, விளைவுகள்

(அ) காரணங்கள்

முதலாம் உலகப்போர், மாபெரும் போர் என்றும் அனைத்துப் போர்களையும் முடித்துவைக்கும் போர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. பகைநாடுகளில், குறிப்பாக நேச நாடுகள் மீண்டும் ஒரு நீண்ட மோதலுக்கான எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, இதுவே முதல் உலகப் போருக்குப் பின் இந்நாடுகளின் செயல்பாடுகளை இயக்கும் சக்தியாய்த் திகழ்ந்தது. எழுச்சி பெற்ற ஜெர்மனி மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ நடவடிக்கைகளும், ஜப்பானின் விரைவான வளர்ச்சியுமே இரண்டாம் உலகப்போருக்கான உடனடி மற்றும் அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.

ஜெர்மனியும், வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும் 1919

1919 ஜூனில் கையெழுத்தான வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையோடு முதல் உலகப்போர் முடிவற்றது.

அதன் சரத்துக்களில் மூன்று அம்சங்கள் ஜெர்மனி மக்களிடையே பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. (i) ஜெர்மனி தனது மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய எல்லைகளில் பல பகுதிகளை விட்டுத்தரக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. (ii) ஜெர்மனி ஆயுதக்குறைப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு மிகக் குறைந்த அளவிலான படைகளை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. (iii) போரினால் நேச நாடுகளுக்கு ஏற்பட்ட இராணுவ வீரர்கள்மற்றும் பொதுமக்களின் உயிர் இழப்பிற்காக ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் தோல்வி

அமெரிக்க அதிபர் உட்ரோ வில்சனின் முயற்சியால் பன்னாட்டுச் சங்கம் உருவானது என்பதை பாடம் 1 ல் பார்த்தோம். இச்சங்கம் நாடுகளிடையே பிரச்சனை ஏற்படும்போது நடுவராக இருந்து பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் என்றும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்கா இவ்வமைப்பில் உறுப்புநாடாகச் சேரவில்லை. ஏனெனில் போருக்குப்பின்னர் அமெரிக்காவின் பொதுவான மனோநிலை மரபான தனித்திருக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருந்தது. ஏனைய நேசநாடுகளும் தலையிடுவதற்காக மனநிலையில் உறுதியாக இருந்தன. இதன் விளைவாக பன்னாட்டுச் சங்கம் ஒரு பயனற்ற பன்னாட்டுச் சங்கமாக இருந்தது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட சிக்கலும், ஜெர்மனியும்

மேற்குறிப்பிட்டவாறு வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் முக்கியமான மூன்று சரத்துக்கள், குறிப்பாக போர் இழப்பீடு தொடர்பான சரத்து ஜெர்மனியில் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. முதல் உலகப்போருக்குப் பின் பத்தாண்டுகளில் பலநாடுகள் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள் இத்தாலி (முசோலினி), ஜெர்மனி (ஹிட்லர்), ஸ்பெயின் (பிராங்கோ) ஆகிய நாடுகளில் தீவிர வலதுசாரி சர்வாதிகார ஆட்சி எழுச்சி பெறுவதற்கு இட்டுச் சென்றன.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி பெருமளவிலான வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் கடுமையான பணவீக்கத்தையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. மேலும் அதனுடைய காகிதச் செலாவணி முழுமையாக மதிப்பிழந்தது. சாதாரண மக்கள் ரொட்டி வாங்குவதற்காக வண்டிநிறைய பணத்தை எடுத்துச்செல்வது போன்ற பல படங்கள் 1920களில் வெளியாயின. பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப்

பின்னர் ஜெர்மனி வழங்கவேண்டிய போர் இழப்பீட்டுத் தொகை குறைக்கப்பட்டாலும் மேற்சொல்லப்பட்ட துயரங்களுக்கு ஜெர்மனியின் மீது கட்டாயமாகச் சுமத்தப்பட்ட போர் இழப்பீடு காரணம் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

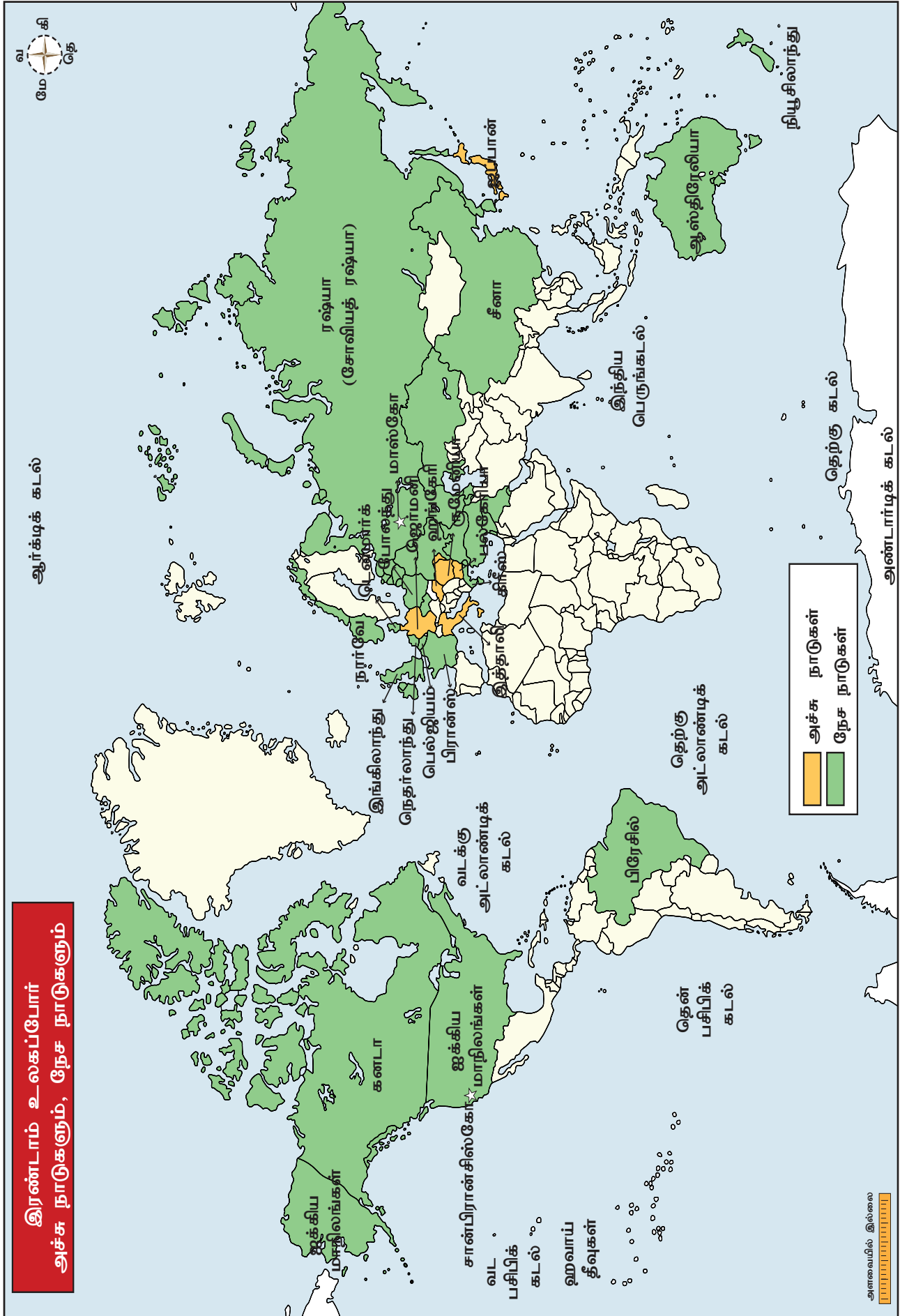
அடால்ப் ஹிட்லரின் எழுச்சி

ஜெர்மனி பெருமளவு அவமானப் படுத்தப்பட்டதாக நிலவிய கருத்தைப் பயன்படுத்தி, தனது வல்லமை மிக்க சொற்பொழிவாற்றும் திறமையாலும் உணர்ச்சிமிக்கப் பேச்சுக்களாலும் ஜெர்மனியை அதன் இராணுவப் புகழ்மிக்க முந்தைய காலத்திற்கு மீண்டும் அழைத்துச் செல்வதாக அடால்ப் ஹிட்லர் மக்களைத் தன்பக்கம் ஈர்த்தார். தேசிய சமதர்மவாதிகள் கட்சியை நிறுவினர். இது நாசிக் கட்சி என்று அழைக்கப்பட்டது. இரண்டு அடிப்படைக் கருத்துகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஹிட்லர் ஆதரவைத் திரட்டினார். ஒன்று ஜெர்மனியரே சுத்தமான ஆரிய 'இனத்தவர்' எனும் இனஉயர்வு மனப்பாங்கு மற்றொன்று மிக ஆழமான யூத வெறுப்பு. 1933இல் ஆட்சிக்கு வந்த அவர் 1945வரை ஜெர்மனியை ஆட்சி செய்தார்.

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களுக்கு நேரெதிராக ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் இராணுவத்தையும் ஆயுதங்களையும் அதிகரிக்க துவங்கினார். ஆயுதப் படைகளுக்கான ஆள்சேர்ப்பு, அரசாங்கத்தின் செலவில் நிறுவப்பட்ட, இராணுவத்திற்குத் தேவைப்படும் ஆயுதங்களையும் ஏனைய இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படுதல் போன்றவற்றால் ஜெர்மனியின் பொருளாதாரம் புத்துயிர் பெற்றதோடு, வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

எழுச்சிமிக்க முசோலினியின் எத்தியோப்பியப் படையெடுப்பினால் இத்தாலியுடன் கொண்டிருந்த உறவினை பிரிட்டனும் பிரான்சும் முறித்துக்கொண்ட அதேவேளையில் ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் நட்புகொண்டன. ஹிட்லர் படைநீக்கம் செய்யப்பட்ட மண்டலமாகக் கருதப்பட்ட ரைன்லாந்தின்மீது 1936இல் படையெடுத்தார். இத்தாலியும் ஜெர்மனியும் இணைந்து ரோம்-பெர்லின் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தின. பின்னர் இதில் ஜப்பான் இணைந்தவுடன் ரோம்-பெர்லின்-டோக்கியோ அச்ச உடன்படிக்கை உருவானது. 1938இல் ஹிட்லர் ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஆகிய நாடுகளைத் தாக்கிக் கைப்பற்றினார். செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் ஒரு பகுதியான சூட்டன்லாந்தில் ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகள் அனைத்தும் ஒரே நாடாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என ஹிட்லர் உரிமை கோரினார்.

**இரண்டாம் உலகப்போர்
அச்ச நாடுகளும், நேச நாடுகளும்**

நேசநாடுகளும் தலையிடக் கொள்கையும்

இதே சமயத்தில் இத்தாலியும் ஜப்பானும் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இத்தாலி 1935இல் எத்தியோபியா மீதும், 1939இல் அல்பேனியா மீதும் படையெடுத்தது. எத்தியோப்பியப் பேரரசர் ஹெய்லி செலாஸ்ஸி பன்னாட்டுச் சங்கத்திடம் முறையிட்டார். ஆனால் அவருக்கு எவ்வித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. கிழக்குப் பகுதிகளில் ஜப்பான் இராணுவ விரிவாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1931இல் ஜப்பான் மஞ்சூரியாவின் மீது படையெடுத்தது. 1937இல் சீனாவைத் தாக்கி பெய்ஜிங்கை முற்றுகையிட்டது. இந்நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நேசநாடுகளால் கண்கொள்ளாமல் இருந்தன. பன்னாட்டுச் சங்கத்தால் எவ்வித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள இயலவில்லை.

இவ்வாறு ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகியவை இராணுவரீதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோதும் பிரிட்டனும் பிரான்சும் எதிலும் தலையிடாமலேயே இருந்தன. பிரிட்டனின் பொது மனநிலை மற்றுமொரு போரைத் தொடங்குவதற்கு ஆதரவாக இல்லை. பிரிட்டனின் பிரதமர்கள் பாஸ்டுவின், சேம்பர்லின் ஆகியோரும் அதிகாரபூர்வமாக தங்களின் நலன்சாரா பகுதிகளில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் தலையிடுவது நியாயமற்றது என நினைத்தனர். அமெரிக்காவோ வெளியுலகை பற்றிச் சற்றேனும் அக்கறை கொள்ளாமல் பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தின் பின்னர் தனது பொருளாதாரத்தை மீட்டு எடுப்பதில் மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்தியது.

மியூனிச் உடன்படிக்கை

சோவியத் ரஷ்யாவும் மேற்கத்திய நாடுகளும் ஒன்றினைந்து மற்றொன்று அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. 1938இல் பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் ஜெர்மனியோடு மியூனிச் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டார். இது செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்து அதன் ஜெர்மன் மொழி பேசும்

மியூனிச் உடன்படிக்கை

பகுதியான சூட்டன்லாந்தை ஜெர்மனி இணைத்துக்கொண்டதை ஏற்றுக்கொள்வதாக அமைந்தது. இருந்தபோதிலும் 1939இல் சோவியத் யூனியன் ஜெர்மனியுடன் ஒருவர்மீது மற்றொருவர் படையெடுப்பதில்லை என ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. நேசநாடுகளின் செயலற்ற இத்தன்மையும் படைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் அவை காட்டிய தயக்கமும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குக் காரணங்களாக அமைந்தன.

வேறு எந்த ஒரு நாட்டையும் தான் தாக்கப்போவதில்லை என ஹிட்லர் மியூனிச் உடன்படிக்கையில் உறுதியளித்திருந்தாலும் அது உடனடியாக மீறப்பட்டது. 1939இல் ஹிட்லர் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்தார். அடுத்து போலந்து தாக்கப்பட்டது. இதுவே ஜெர்மனிக்கு எதிராக பிரிட்டனும் பிரான்சும் போர்ப்பிரகடனம் செய்வதற்கு இட்டுச்சென்ற இறுதிநடவடிக்கைகளாக அமைந்தன. பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் 1940இல் பதவிவிலகினார். ஹிட்லரைப் பற்றியும் அவருடைய இராணுவ நோக்கங்களைப் பற்றியும் எப்போதும் எச்சரித்து வந்த வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பிரதமரானார்.

(ஆ) இரண்டாம் உலகப்போரின் போக்கு

போரின் தன்மை

இரண்டாம் உலகப்போர் ஐரோப்பா, ஆசியா, பசிபிக் எனும் இருவேறு முனைகளில் நடைபெற்றது. ஐரோப்பாவில் நேசநாடுகள் ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் எதிராகப் போரிட்டன. ஆசிய பசிபிக் பகுதிகளில் நேசநாடுகள் ஜப்பானுக்கு எதிராக போர் செய்தன.

இரண்டாம் உலகப்போர் நவீனப் போராகும். டாங்குகள், போர்க்கப்பல்கள், விமானம் தாங்கிக் கப்பல்கள், நீர்மூழ்கிகள், போர்விமானங்கள், குண்டுவிசும் விமானங்கள், கனரக இராணுவ தளவாடங்களைக் கொண்டு போர்கள் நடத்தப்பட்டன. இவையனைத்தையும் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பெருமளவிலான வளங்கள் தேவைப்பட்டன. இராணுவ உபகரணங்களை நவீனப்படுத்துவதற்கு தேவையான கச்சாப்பொருள்கள், உற்பத்தித்திறன், தொழிற்நுட்பம் ஆகியவையும் தேவைப்பட்டன. பின்னர் நினைத்து வருந்தும் அளவிற்கு பெரும் பொருட்செலவை ஏற்படுத்திய, நீண்ட காலப் போராக இப்போர் அமைந்தது.

போரின் தொடக்கம்

பிரிட்டனும் பிரான்சும் 1939 செப்டம்பரில் ஜெர்மனியின் மீது

மின்னல் வேக தாக்குதல் (பிளிட்ஸ்கிரிக்)